

27.6.2013

200 letnica OŠ Korena

9.6.2013

Dogodek iz šole v naravi

V ponedeljek, 27.5. 2013, smo šliv v šolo v naravi, in sicer v Kranjsko Goro. Prvi dan je bil super. Toda že proti koncu drugega dne je bilo zame res hudo.

Bilo je nekje okrog desetih zvečer in vse, razen Bojane, smo bile stuširane. Jaz sem sedela na pogradu s Tjašo in nekaj risala na telefonu. To umetnino sem hotela pokazati Ani, ki je sedela na postelji pod mano. Nagnila sem se čez posteljo... potem pa tema in bolečina. Prvih nekaj trenutkov se niti premakniti nisem mogla. Slišala sem, da me je nekdo vprašal, če sem v redu. Samo zašepetala sem lahko, da naj gre po učiteljico. Učiteljica je bila že v sobi in mi pomagala vstati. Nekako sem zlezla na posteljo in ugotovila, da ne morem premikati zapestja. Poklicala sem mamo, čeprav so mi solze tekle po licih, da niti govoriti nisem mogla prav. Mama je rekla, da naj grem takoj k zdravniku, da me pregleda. Megleno se spomnim, da so me oblekli in spravili v avto. Potem je sledila dolga vožnja do Jesenic, kjer je bila najbližja bolnica. Bolela me je glava in desna roka. V bolnici so mi slikali lobanjo in roko. Na srečo ni bilo nič zlomljeno. Dali so mi opornico, tablete Lekadol in navodila. Nato sta me učiteljica Barbara in učiteljica Anica peljali domov. Prispeli smo ob polnoči. Upala sem, da mi bodo punce pustile posteljo spodaj. A ko sem vstopila, so bile vse postelje spodaj zasedene. Tako sem morala po vsem hudem še plezati na zgornjo posteljo. Spati sem morala z ledom na roki in glavi. Sredi noči me je učiteljica Anica zbudila in me spraševala čisto preprosta vprašanja, da bi preverila, ali imam pretres možganov. Ta noč je bila res naporna.

Kljub vsemu nisem zamudila veliko. Šola v naravi je bila super.

Neja Plazar, 7. razred

5.6.2013

Dragi Dejan!

Jaz sem na Marsu. Vse je tako odlično - ončildo. Tu na Marsu ne hodimo nič v šolo, je kul. Veš Dejan, tukaj raziskujem različne kamenčke. In predvsem to, kaj me zanima. Kako pa kaj ti? Odpiši. Čao

Prijatelj Renej

Igard Mitja!

Na Ursam je olib olez lepo. Inesej smo sejali, idalmops pa obiramo grozdje, itelop pa hodimo v šolo.

Cjen Orosel

Dragi Patrik!

Bil sem na Marsu. Veš, da je zdaj tam amiz. Naučil sem se nekaj besed, ki jih govorijo tam in sicer nad, čon, ojida, ejtelop, aloš, zram, rebod...

Lep pozdrav od prijatelja Kirtap

Agard Anit!

Na Usram je super. Vsak nad se igramo in zelo malo omiču. Anarh je malo čudna, a mi je češv. Pri nas se itelop sankamo in oblečena mes v odnub.

Da boš lažje razumela moje pismo, ti prilagam marsovsko-slovenski slovar:

Usram- Marsu
nad-dan
omiču - učimo
anarh - hrana
češv - všeč
itelop - poleti
mes - sem
odnub - bunda

Tvoja Ajam

4.6.2013

36. TEKMOVANJE MLADIH ČEBELARJEV

Na naši šoli je v šolskem letu 2012/2013 začel delovati čebelarški krožek, ki ga vodita učiteljica Anica Toplak in čebelar Miran Milošič. Celo šolsko leto smo pridno spoznavali čebele in čebelarstvo ter se naučili veliko novega. Svoje znanje smo lahko preverili na šolskem tekmovanju 22.4.2013. Učenci z največ znanja smo se uvrstili na državno tekmovanje.

Letos je potekalo 36. tekmovanje mladih čebelarjev v Dobu pri Domžalah. Na tekmovanje je šlo šest učencev naše šole, mentorica in čebelar ČD Markovci. Čeprav je bilo to naše prvo tekmovanje mladih čebelarjev, smo se smo se odlično odrezali. Tekmovali smo v parih. Jakob Pulko in jaz sva osvojila srebrno priznanje, prav tako sta osvojili srebrno priznanje Špela Bezjak in Nika Štefanec, Urban Pulko in Aleks Mišič pa bronasto priznanje.

Z nami je bila na tekmovanju tudi Issa Rebernik, ki se je s svojo poslikavo panjske končnice uvrstila med deset najboljših poslikav, ki so prispele na ocenjevanje iz več kot trideset šol in poslanih sto trideset panjskih končnic. Prejela je praktično nagrado.

Po končanem tekmovanju, ko smo čakali na rezultate, smo si ogledali okolico Doba, muzej in Železno jamo. V muzeju smo si ogledali lobanjo jamskega medveda, zbirko metuljev in kačjih pastirjev, dragih kamnov in jamarske opreme. V jami pa smo videli kapnik v obliki kamelje glave.

Nato smo se odpravili proti letnemu gledališču Studenec, kjer so nam učenci OŠ Dob pripravili kulturni program, ČZS pa je razglasila rezultate tekmovanja.

Potem smo se še odpeljali v Brdo pri Lukovici, kjer je slovenski čebelarški center in sedež Čebelarске zveze Slovenije. Domov smo se vrnili v poznih večernih urah.

Naj medi!

Sara Mišič, 6. razred

Tekmovanje mladih čebelarjev Slovenije

V soboto, 11. maja smo odšli na tekmovanje mladih čebelarjev. Tekmovanje je potekalo na OŠ Dob pri Domžalah. Tekmovali smo v parih tako, da smo imeli pred seboj list z vprašanji na katera smo morali pravilno odgovoriti.

Po kosilu in med tem, ko smo čakali, na rezultate, so nas odpeljali na ogled okolice, v muzej in Železno jamo. Nato smo se zbrali v letnem gledališču, kjer so nam razglasili rezultate tekmovanja. Midve z Niko sva dobili srebrno priznanje. Vsi smo se dobro odrezali. Zadovoljni smo se vrnili domov!

Špela Bezjak, 5. razred

20.5.2013

POSTALI SMO MLADI ČLANI RDEČEGA KRIŽA

V torek, 14.5.2013, smo bili učenci tretjega razreda svečano sprejeti v mlade člane RK.

Organizacija RK organizira vsako leto v mesecu maju teden RK.

Najpomembnejši dogodek za organizacijo mladih članov RK pa je sprejem tretješolcev v to organizacijo. Mladi člani se s svojim delom vključujejo v program slovenskega RK.

Organizacijo mladih članov RK sestavljajo učenci osnovnih šol, od 8. do 14. leta starosti.

Mladi člani imajo svoja pravila, ki govore o delu mladih članov, o njihovih pravicah in dolžnostih.

Svečano smo se zaobljubili:

- da bomo skrbeli za svojo osebno čistočo in tako ostali zdravi
- prizadevali si bomo, da bo okolje, v katerem živimo čisto in lepo urejeno
- skrbeli bomo za pravilno in urejeno prehrano, jedli bomo sadje in zelenjavo
- pomagali bomo bolnim sošolcem pri učenju zamujene snovi
- vljudni bomo do starejših, invalidnih in bolnih ljudi in jim priskočili na pomoč
- pomagali bomo ljudem v nesreči, kajti tudi naša pomoč lahko reši življenje

BITI ČLOVEK- ZA ČLOVEKA – to bo naše vodilo.

Pripravljali smo se na sprejem in izdelali tudi plakate.

Tretješolci s predsednico RK Korena - po sprejetju v organizacijo.

Dobili smo hranilnik in 1€ - varčevali bomo za pomembne stvari.

Pozdravil in čestital nam je tudi g.ravnatelj.

16.5.2013

Moja mama

Opisala bom svojo mamo. Izbrala sem si jo zato, ker je v otroštvu prebolela hudo bolezen. Stara je 44 let in je visoka 165cm. Ima srednje postavo. Njeni lasje so kratki in rjave barve. Njene oči so tudi rjave. Najraje je oblečena v športna oblačila in športno obutev, čeprav se s športom ne ukvarja.

Tudi kavbojke rada obleče.

Do ljudi je prijazna in vljudna. Je nežne narave. Vedno pripravljena pomagati. Vedno me vzpodbuja, ko že skoraj obupam. Je zelo sočutna oseba. Hodi v službo, doma pa opravlja različna gospodinjska opravila. Pri tem ji rada pomagam. Zelo rada hodi na sprehode in se vozi s kolesom.

Vstaja ob 6. uri in si vedno skuha kavo. Medtem časom mi pripravi zajtrk. Po poklicu je šivilja. V službo hodi v Maribor. V službi šiva ali pa pakira barve za lase in gele za prhanje. Njen delovni dan traja štiri ure, zato je ob 12.30 že doma. Doma skuha kosilo in se zelo veliko ukvarja z rožami.

Njene najljubše rože so orhideje. Skoraj vsak popoldan se posveti rožam. Rada si ogleda kak film, ob vikendih pa zabavne, razvedrilne oddaje npr. Vid in Pero šov. Časopisov in knjig ne bere. Večino novic posluša po radiju ali televiziji. Najraje posluša angleško ali slovensko zabavno glasbo. Zvečer gleda televizijo, še pred tem pa skupaj pripraviva večerjo.

Moja mama je zelo dobra, zato jo imam rada. Na njej mi je najbolj všeč, da je odkrita in dobrosrčna. Njena šibka točka pa je, da se hitro razjezi.

Najbolj si želi predvsem zdravja, ker le tako bo lahko skrbela za svojo družino.

Melanija Bezjak, 7. r

14.5.2013

POSTAVLJANJE MAJSKEGA DREVESA V KORENI

Letos so v Koreno majsko drevo pripeljali en dan pred prvim majem. To je bilo v torek, 30. 4. Majsko drevo je v Koreni letos dolgo 22,5m. V sredo smo se odpravili k dvorani na postavljanje drevesa. Pri dvorani je bilo zabavno, ker se je zbralo veliko ljudi. Tam smo jedli in pili. Ko smo ga postavili, smo šli na igrišče, kjer smo igrali nogomet. Ko je bila ura deset, smo se odpravili gledat kres na breg nasproti dvorane. Kres je bil premera

osem metrov. Gorel je približno tri ure. Ko je pogorel, sem se odpravil domov, saj je ura bila že uro čez polnoč. Ko sem prišel domov, sem se hitro spravil v posteljo in takoj zaspal.

Jakob Pulko, 6. razred

GREMO NA HRVAŠKO

Med prvomajskimi počitnicami sem obiskal Hrvaško. Bil sem v Zagrebu in Kumrovcu. V Zagrebu sem obiskal živalski vrt. Tam sem videl veliko živali: pumo, jaguarja, leva, zebro, kače itd. Bilo je zelo lepo in poučno, ko vidiš toliko živali. Nato smo se odpravili v Kumrovec in obiskali muzej Staro selo. Tam smo si ogledali Titovo hišo, delavnico in kovačijo. Naučil sem se, kakšno premoženje je imel Josip Broz Tito. Tisti dan sem spoznal veliko novega in veliko zanimivega. Ta dan sem prav užival.

Jakob Nemšak, 6. razred

NA OBISKU

Moje poletne počitnice sem preživljala na Hrvaškem z mojo sestrično Saro. Sara je zelo zabavna, čeprav nisem dobra v hrvaščini, se dobro razumeva. Počitnice sva večinoma preživljali na plaži. Delili sva si sobo. Sara ima tudi dva mlajša brata. Njena brata sta tri leta mlajša od naju. S Saro sva si zelo podobni, čeprav je eno leto mlajša. Želim si, da bi se spet hitro srečali.

Sara Mišić, 6. razred

OTROŠKE ŽELJE POLETNIH POČITNIC

Igrajo: Metka, Tanja in Jure

Med poletnimi počitnicami se ponavadi gremo kopat na morje ali v toplice. Včasih pa si želimo, da bi šli kam drugam. Veliko ljudi in otrok počitnice enostavno preživi doma, čeprav bi radi šli kam na lepše. Otroci bi ponavadi šli kam s svojimi sovrstniki, ampak si tega ne morejo privoščiti. Junaki te zgodbe bi radi poleteli po vsem svetu, če pa ne gre drugače pa vsaj v sanjah.

METKA: Zdravo, kako sta kaj?

TANJA: Jaz vrede, pa ti Jure?

JURE: Odlično, želim si le, da bi med poletnimi počitnicami kam odpotoval.

METKA IN TANJA: Jaz tudi.

TANJA: Kam bi pa šli?

METKA: Po vsem svetu.

JURE: Dobra zamisel.

TANJA: Kako pa bi šli?

JURE: Ne vem, mogoče z letalom in brez staršev.

METKA: Dvomim, da mi bi dovolili tako daleč.

TANJA: Tudi jaz dvomim.

JURE: Kaj pa zdaj naj naredimo?

TANJA: Pustimo zdaj to, se bomo že česa kaj domislili.

JURE IN METKA: No prav.

Otroci so odšli k Metki domov in se tam igrali. S starši so odšli na slovensko obalo in se tam zabavali, a vseeno bi radi šli sami.

Minilo je nekaj let. Metka, Jure in Tanja so odrasli. Vedno so še bili dobri prijatelji. Spet so si zaželeli, da bi sami odšli po vsem svetu.

METKA: A bi rada še vedno šla po vsem svetu?

JURE IN TANJA: Valda, da ja.

TANJA: Zdaj, ko smo že veliki, bi nam starši že lahko pustili iti samim po vsem svetu.

JURE: Meni starši pustijo, ampak moramo biti pazljivi.

TANJA IN METKA: Meni bi tudi pustili.

JURE: Kupimo si karte za ladjo in lahko gremo.

METKA: Se že veselim.

TANJA: Kdaj pa bi šli?

JURE: Naslednji teden.

TANJA: Kul.

Minil je en teden. Metka, Jure in Tanja so že pripravljene. Skupaj so odšli z ladjo in se veselili svojih najlepših počitnic. Svoje želje so končno po nekaj letih uresničili. Vsak kraj, ki so ga obiskali, jim je bil všeč. Vsako leto so se zbrali in odpotovali dalje.

Njihovo prijateljstvo je trajalo do konca dni, če pa še danes živijo, so še vedno prijatelji.

Tajda Senekovič in Dominika Vrbnjak, 6.razred

POČITNICE

Počitnice so zanimive,

lepe, zdrave in škodljive,
bile so ful očarljive.
Sreče, zdravja in norenja,
manjkalo pa ni sedenja.

Zabava je za nas narava,
saj je vsa barvna trava,
kopamo se v bazenu,
rože barvne so na nebu.

Vsi se nam smeji in se veselijo,
ptički tam letijo in se podijo,
počitnice so lepe, kulske, očarljive
in za vse zanimive.

Lana Kropf in Katja Goričan, 6. razred

NAŠA ŠOLA

Naša šola pravi,
da pri kravi se ne davi.
Učitelji pravijo,
da se v klopi pripravimo.
Učenci pa rečejo,
da radi pečejo.

Zvezki kar poletijo,
da jih učitelj pošlje v Prlekijo.
Učitelj kar hrumi,
da se kar kadi.

Zazvoni šolski zvonec
in šolske ure je konec.

PRVI MAJ

Prvi maj je praznik vseh,
vse ozeleni in zacveti.
Prečudovit je gaj,
polja in gozdovi.

Drevesa zelenijo,
rože cvetijo,
majsko drevo se postavlja,
vsi si želimo slavja.

Prvomajske počitnice so tu,
vsi se jih veselimo,
saj radi norimo.

Rok Švarc, 6. razred

10.5.2013

KAKO SO PREŽIVELI PRVOMAJSKE POČITNICE TRETJEŠOLCI

Med počitnicami sem zelo uživala. Skupaj z vaščani smo šli po majsko drevo. Na obisku je bil bratranec Simon. Mami sem pomagala narediti dobitke za srečelov, ki je bil na kresovanju v Jablancah. V torek je bilo kresovanje in smučarski skoki. Tam je bilo tudi nekaj mojih prijateljev. Uživali smo ob kresu in se igrali. Za praznik sem bila v živalskem vrtu v Ljubljani. Kljub temu, da sem bila tam že večkrat, mi je bilo zelo zanimivo. Proti koncu počitnic sem bila na rojstnem dnevu. Počitnice so bile zanimive in prekratke.

Maja Vrbnjak

Prvi dan počitnic sem bila pri atiju v Žikarcah in tam sem tudi prespala. Čez dan sem se igrala z Ajdo in Nežo. Za mamo sem narisala risbico, za atija, Sabino, Ajdo, Nežo in Tiso pa sem naredila letalo. V torek sem gledala v dnevni sobi televizijo in naenkrat je stopil skozi vrata papa z novimi brki, zato sem mislila, da sanjam. Nato sem ga prijela in videla, da je res on. V sredo smo šli v pravljичni gozd, kjer je bilo lepo in vse hiške so bile

pravljicne. V četrtek smo odkrili gosenice na okrasnih grmih, zato smo jih porezali in sežgali. Gosenice pa so še vedno plazile po zelenici. V nedeljo je papa odšel nazaj v Nemčijo . Jaz pa sem šla k maši in pozneje v Žikarce k atiju. Tako so se končale moje počitnice.

Liessa Brandšteter

Prvomajske počitnice so bile lepe. Dogajalo se je veliko zanimivega. Vozila sem s kolesom, obiskovala sem šmarnice in z družino sem bila na kopanju. Bili smo tudi na kresu, kjer je bil srečelov. Za dobitek sem dobila tri rože in torbo za računalnik. Teh počitnic ne bom nikoli pozabila.

Tina Bezjak

Moj najlepši dan prvomajskih počitnic mi bo ostal v spominu, ker smo se odpeljali v živalski vrt, ki se nahaja v bližini Radenc. Ogleдали smo si veliko živali, od manjših do večjih. Všeč so mi bile koze, morski prašički, ježi, opice, želve, ribe, pegatke. Po ogledu smo se odpeljali do picerije Agate. Privoščili smo si pizzo in sok, ter se odpravili domov.

Nejc Bela

Moje prvomajske počitnice so bile zelo razgibane , saj sem bil dva dni pri babici, kjer smo se igrali z bratrancema. Bil sem tudi v Jablancah na kresovanju. Vsak dan sem obiskovali šmarnice. Veliko pa sem pomagal pri zidanju hiše, saj smo v teh štirih dneh zazidali celo etažo. Zdaj že lahko vidim, kje bo kateri prostor v hiši. Te počitnice si bom za vedno zapomnil, saj takšnega dela v mojem otroštvu verjetno več ne bo.

Jernej Senekovič

V petek sem šel z mamo v Šentilj, kjer sva počakala na vlak in se z njim odpeljala k sestri, ki živi v Avstriji. Vožnja je trajala skoraj devet ur. Zjutraj naju je čakala sestra na železniški postaji in naju odpeljala k sebi domov. Najprej smo se najedli, potem pa smo se šli kopat. V kopališču sem užival na velikih toboganih. Z mano sta uživala tudi sestra in njen fant. Tudi nedeljo smo preživeli skupaj. Naslednje jutro je šla sestra v službo, midva pa z vlakom domov. Opazovala sva pokrajino in videla še sneg v gorah. Na postaji v Šentilju naju je čakal ati. Naslednje dneve sem pomagal mami na vrtu. Tako so se počitnice končale.

Jurij Beber

Med prvomajskimi počitnicami je bilo zelo lepo. V soboto smo šli po prvomajsko drevo. Postavili smo ga v torek pri babici v Jablancah, kjer so bili tudi smučarski skoki. Po skokih pa smo prižgali kres. V sredo sem prespal pri babici. V soboto sem bil pri sestrični na birmi. Tako so se moje prvomajske počitnice končale.

Matic Murko

Med prvomajskimi počitnicami sem se imel lepo. V torek, 30.4.2013, smo pred kulturnim domom postavili prvomajsko drevo, ki je bilo visoko 27 metrov. Postavili so ga brez pomoči dvigala in to gasilci GD Korena. Ponosen sem bil, da sta drevo postavljala tudi moj brat Rok in ata. 1.maja pa smo ob devetih zvečer zakurili tudi kres. Počitnice so hitro minile.

Patrik Pravdič

Prvomajske počitnice so se pričele v petek. Bile so zelo lepe in razigrane. Veliko sem se igral, gledal sem tudi skoke. Najboljši so skakali skakalci športnega društva Jablance. Dosegli so prvo mesto. Po skokih so prižgali kres in podelili pokale najboljšim skakalcem. Preostale počitnice sem preživel doma in so se hitro končale.

Nejc Orosel

Moje prvomajske počitnice so se pričele pri Niki. Tam se nas je zbralo veliko otrok in smo se igrali različne igre. Na poti domov smo šli na sladoled. Bil sem tudi na lutkovni predstavi Tinček in Sitko. Doma sem se veliko igral z žogo. Pomagal sem tudi pri spravljanju drv za zimo. Drevesa smo najprej razžagali, nato pa s cepilcem razklali. Mami sem pomagal pri sajenju rož. Počitnice so se končale s praznovanjem atijevega rojstnega dne.

Nejc Kocmut

6.5.2013

Vrtičkarji v prvem razredu

V mesecu aprilu so se učenci prvega razreda spremenili v prave vrtičkarje. Napravili so si svoj vrtiček kar v razredu. V šolo so prinesli različna semena, se pogovarjali o njihovi velikosti, barvi, obliki in tudi kaj rastline potrebujejo za svojo rast. S pomočjo učiteljic so jih posejali v lončke, napolnjene z zemljo. Ob tem so zelo uživali in spoznavali delo na vrtu. Veselje ob pogledu na vrtiček pred prvomajskimi počitnicami si pa lahko pogledate na zadnji fotografiji.

Učenci in učiteljici
1. razreda

V APRILU SMO PRI POUKU SEJALI BUČE, KORUZO, OHROVT, RDEČO PESO IN SONČNICE.
NAJPREJ SMO V LONČEK DALI ZEMLJO IN NATO SEME. NA KONCU SMO ZALILI.

ROK, 1. RAZRED

SEJANJE

1. VZELI SMO LONČKE
2. V LONČKE SMO DALI ZEMLJO
3. V ZEMLJO SMO DALI SEMENA
4. TO SMO ZALILI
5. TE LONČKE SMO POSTAVILI NA OKNO

6. NA KONCU SMO ČAKALI IN DOČAKALI

KLEMEN, 1. RAZRED

PRI POUKU SEM V LONČEK POSEJAL KUMARICE. OB TEM SEM UŽIVAL IN KOMAJ ČAKAM, DA ZRASTEJO.

BLAŽ, 1. RAZRED

Sejemo

Sejemo

No, zdaj pa čakajmo... Saj pravijo, da kdor čaka, dočaka, ne?

In smo dočakali. Veselje ob pogledu na naš razredni vrtiček!

26.4.2013

ŠOLSKO TEKMOVANJE UČENCEV ČEBELARSKEGA KROŽKA

Dne, 22.4.2013 je potekalo šolsko tekmovanje mladih čebelarjev – učencev, ki obiskujejo čebelarski krožek. Šest učencev, ki je doseglo največ točk, se bo udeležilo 36. tekmovanja mladih čebelarjev, ki bo dne, 11.5.2013, v Dobu pri Domžalah.

Ti učenci oz. učenke so:

JAKOB PULKO, 6. razred,
SARA MIŠIČ, 6. razred,
ŠPELA BEZJAK, 5. razred,
URBAN PULKO, 5. razred,
NIKA ŠTEFANEC, 4. razred in
ALEKS MIŠIČ, 2. razred.

ČESTITAMO!

Mentorica čebelarskega krožka:
Anica Toplak

Dramatizacija Krjavljeve zgodbe

Pri uri slovenščine smo v 6. razredu brali besedilo z naslovom Kako je Krjavelj hudiča presekal na dva kosa. Besedilo je odlomek iz prvega slovenskega romana Deseti brat avtorja Josipa Jurčiča. V odlomku Krjavelj gostom v gostilni pripoveduje zgodbo iz svojih mladih dni, kako je stražil na barki in presekal hudiča na dva kosa. Po branju in pogovoru smo si zgodbo zapisali in se jo za govorni nastop naučili dramatizirati. Oblekli smo se v Krjavlja, ki je bil star mož, star okrog šestdeset let, razcapan ...

Na dan govornih nastopov smo se prelevili v Krjavlja in vsak je po svoje povedal Krjavljevo zgodbo o hudiču. Pri tem smo se zelo zabavali.

Sara Mišič, 6. raz. OŠ Korena

18.4.2013

MOJI TRENUTKI RAJSKE SREČE

Moji trenutki rajske sreče so bili z mojo kobiljo Delto, ki pa me je na žalost 2. aprila zjutraj zvedno zapustila. Proti koncu leta 2011 sem začela iskati kobiljo, s katero bi bile prave prijateljice. To kar sem iskala, sem tudi našla. Prvič sem jo videla 3. januarja 2012. Bila mi je zelo všeč, saj je bila prava dama oz. lepotica, pa tudi njen karakter je bil odličen. Delta je bila črnkasta rjavka z belo liso spredaj. Bila je toplokrvni križanec med lipicancem in kasačem. 4. aprila 2012 pa smo jo končno pripeljali k domov. Že naslednji dan se je med njo in mojim žrebcom zgodila »ljubezen«. Tega naraščaja sem se zelo veselila. Do nje sem imela takšno

zaupanje, da sem ležala in sedela pod njo, stala na njej... Njen značaj je bil zelo dober. Še ljudje niso tako dobri, kot je bila ona. Zelo rada sem z njo galopirala in druge učila jahati. Kmalu pa smo začele odštrevati tedne in dneve do njene kotitve.

2. aprila ob 8.15 h sem bila najsrečnejša oseba na svetu. Kmalu pa se zgodila nesreča. Ko sem šla pogledat v hlev, kakšno je stanje, sem opazila, da se Delta ne premika. Takrat pa se mi je porušil ves svet.

Delta je bila kot moj otrok, ki sem ga imela neizmerno rada. Počutila sem se, kot da mi manjka pol srca. Teh čustev in bolečine se ne da opisati. Bila sem jezna na ves svet, saj je med 1000 primeri samo 1 takšen. Pa še ta en je doletel ravno naju, namesto tiste osebe, ki jim za svoje konje ni mar in bi za njih ta dogodek bil le eno število manj v hlevu.

Z njo sem doživela veliko srečnih trenutkov, ki se jih ne da opisati. Žal mi je vsake ure, ki sem jo preživela za računalnikom ali dan, ki sem ga zapravila za učenje. Danes bi za en najin objem dala vse, samo da bi jo še lahko enkrat začutila. Še kar se ne morem sprijazniti, da je ni več, da so najini trenutki le še spomini. Spomnim se najine zadnje ježe brez sedla. Teh občutkov ne bom nikoli pozabila.

Ampak zapustila mi je njeno potomko malo Delto de Gitano, za katero pa je moje življenje dobilo smisel, saj jo imam neizmerno rada.

Kornelija Poharič

11.4.2013

Čestitamo!

4.4.2013 je potekalo področno tekmovanje iz matematike na OŠ Draga Kobala. Tekmovanja so se udeležili tudi naši učenci: Bojana Koprivnik, Jan Ferš, Žan Dvoršak in David Ivanuša. Bojana in David sta osvojila Srebrno Vegovo priznanje, Janu in Žanu pa je do tega priznanja zmanjkala le ena točka.

Vsem štirim iskreno čestitamo!

3.4.2013

Tehniški dan

3.4.2013

Panjske končnice

3.4.2013

Rokometna tekma

Učenci so se 28. 11. 2012 udeležili rokometne tekme med RK CPL in RK Koper. Kako so se imeli pa si lahko pogledate spodaj.

27.3.2013

23. OTROŠKI PARLAMENT

V četrtek, 7.3.2013, je v Mariboru potekal Regijski otroški parlament. Nad parlamentom sem bil zelo navdušen, ker še nikoli nisem nastopal pred toliko ljudmi. Našo šolo smo na parlamentu predstavljali: Veronika Nemšak, Nika Vohl in jaz, Jakob Pulko. Mentorica nam je bila učiteljica Anica Toplak. Z mamom sem se zjutraj ob sedmi uri odpravil v Maribor, kjer je potekal Regijski otroški parlament na temo »ODRAŠČANJE«. Ko sva prišla tja, sva počakala učiteljico Anico, Veroniko in Niko. Ko smo prišli, smo se skupaj odpravili v veliko predavalnico Zavarovalnice Maribor. Pred vhodom v predavalnico so nam razdelili trakove z našimi imeni, darilno vrečko za dobrodošlico in dobro voljo. Ko smo vstopili v veliko predavalnico, smo se posedli na zložljive stole. Pričel se je program. Najprej so se s programom predstavile nekatere osnovne šole, ki so se poleg nas udeležile otroškega parlamenta. Potem je predsednica ZPM Majda Struc povedala nekaj pozdravnih besed. Za tem smo šli v stavbo ZPM, kjer je potekal glavni del parlamenta. V skupini sem bil s starejšimi učenci iz drugih osnovnih šol. V skupini smo bili smo trije fantje in dve puncici. Najprej smo se med seboj spoznavali in si povedali, iz katere osnovne šole prihajamo. Potem smo si po skupinah razdelili delo. Naša skupina je z delom takoj pričela. Za pripravo plakata smo imeli pet minut. Govor, ki smo ga pripravili, smo se morali takoj naučiti. Nato smo si plakate med seboj predstavili. Hitro smo spet odkorakali v prostore Zavarovalnice Maribor. Tam smo se posedli po skupinah. Naša skupina je bila roza barve. Na vrsti smo bili četrti. Jaz sem imel malo manj govora, ker sem več sodeloval pri izdelavi plakata. Ko je naša skupina končala, smo se posedli nazaj na svoja mesta. Do konca je bilo se približno pol ure. Ko so vse skupine končale, smo se poslovili in vsak po svoji poti odkorakali domov.

Jakob Pulko, 6. razred

19.3.2013

MEMORIADA13

V soboto 16. 03. 2013 se je na UM FERU (Fakulteta za elektrotehniko, računalništvo in informatiko Univerze v Mariboru, Smetanova ulica 17, 2000 Maribor) odvijalo že 5. tradicionalno odprto prvenstvo

Slovenije v pomnjenju MEMORIADA13 na katerem je v kategoriji osnovnošolcev postal državni prvak KLEMEN JENUŠ.

Iskrene čestitke.

Podrobnejše informacije in fotografije najdete [tukaj](#).

13.3.2013

ZA VAŠE ZDRAVJE IN DOBRO POČUTJE SO POSKRBELI TRETJEŠOLCI Z NASLEDNJIMI RECEPTI:

SIRUP IZ SMREKOVIIH VRŠIČKOV

Potrebujemo:

- smrekove vršičke
- sladkor
- stekleni kozarec

Spomladi nabereemo smrekove vršičke, ki jih izmenično s sladkorjem polagamo v kozarec. Kozarec postavimo na sonce in pustimo tako dolgo, da se sladkor stopi. Nato zmes precedimo in dobimo sirup, ki ga uživamo po žličkah za lažje izkašljevanje.

Tina Bezjak

V stekleni kozarec izmenično naložimo plast smrekovih vršičkov in plast sladkorja. Napolnjen kozarec postavimo na sonce in počakamo dva meseca. Nato precedimo in sirup uporabljamo za izkašljevanje.

Tim Vidovič

KREPČILEN ŠIPEK

Potrebujemo:

- 2 žlički posušenih šipkovih plodov
- 2,5dl vode

Vodo zavrite, prelijte na šipkove plodove in pustite stati približno 10 minut. Šipek vsebuje veliko C vitamina, zato je napitek priporočljiv pri prehladih, še posebej pa je učinkovit pri krepitvi imunskega sistema.

Liessa Brandšteter

JAGODNI ČAJ

Potrebujemo:

- posušeno jagodovo listje
- sladkor
- limonin sok

V vrelo vodo vrzi jagodovo listje in pusti nekaj minut vreti. Nato precedi, sladkaj po okusu in dodaj limonin sok.

Jurij Beber

ČAJ IZ ZDRAVILNEGA OGNJIČA IN AMERIŠKEGA SLAMNIKA

Čajna mešanica iz cvetov zdravilnega ognjiča in ameriškega slamnika spodbuja delovanje imunskega sistema, spodbuja tek in zavira razvoj bolezni.

Sestavine čajne mešanice:

- 50g cvetov ameriškega slamnika
- 50g cvetov zdravilnega ognjiča

Priprava:

Za čaj vzamemo veliko žličo posušene mešanice cvetov in poparimo s pol litra vrele vode, pokrijemo in pustimo stati nekaj minut. Čaj precedimo in ga večkrat na dan popijemo.

Ana Helena Novak

5.3.2013

TAKO SO ZIMSKE POČITNICE PREŽIVELI TRETJEŠOLCI

Moje zimske počitnice sem preživel pri Nuši. Tam sem se igral, smučal, in učil poštevanko. Prebral sem knjigo

Ah, ti zobki. Ko sem prišel domov, sem se šel smučat k Maticu. Tam so bili Maja, Rok, Tilen, Matic in Aljaž. Skakali smo in se vozili po skakalnici. Počitnice so se prehitro končale.

Nejc Orosel

Med počitnicami je zapadel sneg. Snežilo je skoraj vsak dan. Veliko časa sem preživel na snegu. Z bratom, sestro in sosedom smo se sankali. Med počitnicami sem imel rojstni dan. Dobil sem torto z devetimi svečkami. V nedeljo, zadnji dan počitnic, sem se začel pripravljati na šolo. Počitnice so bile lepe, a so prehitro minile.

Andreas Štifter

Prve dneve počitnic sem užival pri babici n dedku. V torek smo se kopali v toplicah na Ptuj. V sredo je prišel na obisk bratranec Jan. Ves dan sva se igrala na snegu. Tudi jaz sem bil pri Janu v Zavrhu, kjer sva se sankala. Veliko sem se družil s prijatelji. Tako so minile zimske počitnice.

Nejc Bela

Počitnice so nas razveselile s snegom. Doma sem pred hišo naredil majhnega snežaka in mu nadel kapo, rokavice in šal. Z atijem sva naredila progo za smučanje in skakalnico. Z dedkom sva skoraj vsak dan kidala sneg. Kljub obilici snega pa nisem pozabil na šolo.

Nejc Kocmut

Zimske počitnice so se začele z debelo snežno odejo. Snega sem se zelo razveselila, saj sem lahko naredila iglu, snežaka in se tudi smučala. V nedeljo mi je Andrej naredil snežni grad. Bili smo tudi pri teti Jožici in pri nas je bila na obisku sestrična Brigita. Na šolo nisem pozabila, ker sem delala plakat. V petek, soboto in nedeljo sem bila pri atiju in počitnice so se končale.

Sara Zorec

Moje počitnice so se pričele delovno, saj smo selili stvari iz hiše, ker jo bomo porušili. Med tednom sem imel na obisku prijatelje in smo se igrali. Z Majo in Rokom smo hodili na sankanje v Jablance. Z bratom in sestro

smo bili dva dni na počitnicah pri bratranecu Timu. Zadnji dan počitnic pa sem praznoval rojstni dan z ožjimi sorodniki. Počitnice so tako hitro minile, da sploh ne morem verjeti.

Jernej Senekovič

V začetku počitnic sem se sankala pri babici in dedku. V nedeljo je prišel na kosilo bratranec Simon in sva se igrala. V ponedeljek smo se s sošolci sankali pri skakalnici v Jablancah. V torek sem bila pri dedku in babici, popoldan smo šli k maši in zvečer dobili obisk. V sredo sem se drsala v Ledni dvorani, kjer mi je šlo zelo dobro, ostalim pa nekoliko slabše. V četrtek sem šla na drsanje s sestrično na Trg svobode in nato sva še do sobote skupaj uživali. Prebrala pa sem tudi knjigo in počitnice so se zaključile.

Maja Vrbnjak

Zimske počitnice so me razveselile predvsem zato, ker je zapadlo veliko snega. Veliko sem se igral s Patrikom in sosedovimi, kjer smo se sankali in kepali. V petek me je poklicala mama bivšega sošolca Martina iz Dvorjan. Povabila sta me na drsanje in bil sem zelo vesel. Drsala sva se v petek in soboto. Bil sem prvič na drsalkah, zato sem velikokrat padel. Imela sva se zares lepo.

Patrik Pravdič

PUSTNE

PUST

Že je tukaj pust,
ki v trgovine prinaša popust,
da ne bomo lačnih ust.

Zima je decembra prihitela,
a zaradi kurentov,
je februarja odhitela.

Maske hodijo od vrat
do vrat
in prinašajo srečno pomlad.

Zima kima
in se smehlja,
da nam na boben zaigra.

Mi zdaj zimo bomo odgnali
in pomlad pričakali.

Povorka s Ptuja je prišla
in z maskami
v Duplek odšla.

Dominika Vrbnjak, 6. razred

PUST (širokih ust)

Bliža se pust,
In pust pravi:
»Pust širokih ust
prinaša popust.«

Pust hrust skače naokrog,
prosi za krofe, piškote in še kaj.

Bliža se pust,
in pust pravi:
»Pust širokih ust
Zima kima, se ne da,
pust zamanj se trudi,
preganja jo že tri dni.

Kurent z ježevko skače,
in pravi:

»Daj mi kakšen robec,
drugače jih dobiš.«

Jakob Pulko, 6. razred

PUST

Prišel je pust,
ki prinaša veliko
otročkih lačnih ust.

Na maškaradi so
različne maske:
kurenti, laufarji,
princese, čarovnice ...

Maškare trkajo zdaj na duri,
damo jim sladke krofe,
da se posladkajo.

Zakaj maškare potrkajo
na duri?
Rade bi prinesle
srečo in veselje
in odgnale zimo.

Sara Mišić, 6. razred

PUSTNO RAJANJE

Približal se je pust
lačnih ust,

doma zdaj že krofi zadišijo
in nas razvedrijo.

Zdaj maska na vrata
trka, se smehlja,
na kitaro zaigra in
krof od nas ima.

V masko zdaj oblečem
in našemim se,
zdaj krofe sem dobila
in ostalim jih podarila.

Zdaj zimo smo odgnali,
pomlad pa komaj dočakali.
Rajanje je trajalo vse do
konca pustnih dni.

Teja Turk in Tajda Senekovič, 6. razred

PUSTOVANJE

Pust lačnih ust
prinaša v vas lep oglas.
V vasi kurenti norijo
in se veselijo,
dekleta za njimi norijo,
robčke jim delijo.

Tam čarovnice skakljajo,
in z metlami divjajo.
Vile tam lovijo in se veselijo.

Dimnikar prinaša srečo,
gospodinja pa veliko vrečo.

Krofi dobri se delijo,
otroci pa se veselijo.

Katja Goričan in Lana Kropf, 6. razred

VALENTINOVO

Danes srčki se delijo,
ljubezni se smejiyo,
en srček zate in drugi zame.

Vse se podarja in sreča zaudarja,
ljubezni pa letijo in se delijo,
poljubček zate in eden zame,
valentinovo pa vse prevzame.

Zdaj pa sreče ne zmanjka,
samo ujeti jo moraš in vse dobiš.

Katja Goričan in Lana Kropf, 6. razred

24.2.2013

JAZ, TI, ON, VSAK JE NEKAJ POSEBNEGA

Vsak od nas ima svoja razmišljanja, občutke, interese; vsak je osebnost zase, vsak je nekaj edinstvenega. Na srečo pa imamo mnenja, ki so različna. S podobnim razmišljanjem si najdemo prijatelje. Vsak si izbere svojo pot, po kateri gre, lahko je prava ali pa napačna, ampak kakršna koli je, se moramo z njo sprijazniti. Vsak je edinstven in tega ne smemo pozabiti.

Vsi smo različni, kar je dobro. Če bi bili vse enaki, nam bi bil dolg čas. Razlikujemo se glede na raso, barvo kože, spol, jezik, veroizpoved, politično ali drugo prepričanje, narodno, etnično ali družbeno poreklo, premoženje. Vse to nas dela drugačne, ampak nas to ne sme omejevati. Ne smemo se obremenjevati z drugimi, kajti ni pomembno kakšna je naša zunanost, pomembna je naša notranost. O drugačnosti pišejo tudi mnogi pisatelji. Drugačnost nas bogati, ne pa siromaši.

24.2.2013

INFORMATIVNI DNEVI

Informativni dnevi so letos potekali 15. in 16. februarja. Ta dneva sta namenjena devetošolcem, dijakom in študentom, da si lahko ogledajo srednje šole, fakultete in se s pomočjo teh ogledov lažje odločijo, na katero šolo se bodo vpisali. Zame so bile pomembne srednje šole. Za ogled sem se odločila samo za eno šolo, saj me druge ne zanimajo oz. nimam veselja do drugega poklica. Odločila sem se za Biotehniško srednje šolo (BTŠ) ali Kmetijsko srednjo šolo. Obiskala sem jo v petek ob 9. uri z mamó in očetom. Zbrali smo se v jedilnici, kjer so nam profesorji na kratko predstavili programe in smeri šole. Govoril je tudi ravnatelj Anton Kranjc. Dijaki pa so nam zapeli smešne pesmi. Po tej predstavitvi smo odšli v učilnice, kjer so nam podrobno predstavili svoje programe. Odločila sem se za veterinarskega tehnika, saj imam zelo rada živali. Dobili smo tudi jabolka, žogice, mapo in 2 publikaciji o tej šoli. Razdelili so nam tudi anketo, ki smo jo morali rešiti in oddati. Šola mi je zelo všeč.

Kornelija Pohorič, 9. razred

24.2.2013

VALENTINOVO

Valentinovo je 14. dan v februarju. To je praznik svetega Valentina oz. praznik vseh zaljubljenecv. S tem praznikom fantje ali možje svoji dragi poklonijo nekaj lepega. Vesele pa smo tudi, če nam kdo reče samo »Ljubim te« in nam da iskren poljub. Lahko pa svoji ljubljeni osebi, v katero smo zatrapani pošljemo anonimno sporočilce ali kaj drugega. Za ta praznik je značilen rdeč srček, saj je ta simbol ljubezni. Nekateri pravijo, da se z valentinovim začne pomlad in delo v vinogradih.

V šoli smo letos imeli valentinov nabiralnik. Zraven pa papirčke v obliki srčka. V srček smo napisali, kaj določeni osebi želimo in kdo ji to želi. Nato smo srček prepognili in napisali komu je ta srček namenjen. Po pouku smo srčke razdelili. Bila sem jih zelo vesela. Nisem pa bila vesela, da so bili nekateri anonimni. Ampak kljub temu sem srečna, da se je nekdo spomnil name.

Ta praznik mi je zelo všeč, saj se fantje spomnijo na dekleta, vsaj upam da se. S tem praznikom nam fantje polepšajo dan še posebej, če nam kaj poklonijo ali kaj lepega povedo. To pa dekleta zelo cenimo in mislim, da ne bomo nikoli pozabile teh lepih sporočil.

Kornelija Poharič, 9. razred

13.2.2013

PUSTNI TOREK

Učenci 3. razreda smo na pustni torek imeli kulturni dan. V šolo smo prišli našemljeni in v razredu smo imeli

predstavitev mask. Predstavile so se nam tudi maskare iz drugih razredov. Po slastnem krofu, polnjenem z marelično marmelado, smo se odpravili na pustno povorko. Pustne maske preganjajo zimo, mi pa smo jo za spremembo priklicali, saj si želimo zimske počitnice z obilo snega. Vse kaže, da nam bo uspelo. Hura!

Razigrana klovna delata norčije.

Mačke, miške in levi skupaj plešejo. Le kdo se tu koga boji?

Zvončki, princesa pomladi in čebelica kličejo toplo pomlad.

Ali prepoznate tega hudička?

Rdeča kapica se ni bala volka in niti hudiča.

Poglavar in šerif sta sklenila premirje.

To so pa naši pogumni bojovníki.

Čarodejka nam je pričarala sneg.

Le kdo je ta skrivnostni mož?

Nekateri pa so se skrili za masko, da jih ne bi prepoznali.

ČAROVNIČINE SANJE

10.2.2013

To je pravljica o čarovnici, ki je neke noči ležala v postelji in gledala v zvezde. Dolgo je rabila, da je zaspala. Imela je zelo čudne sanje. Sanjala je o strahcu, ki jo je popeljal v neznano mesto. Tam je videla zelo veliko palico, ki je hodila. To je bila čarobna palica. Na njej si lahko letel vse do zvezd. Čarovnica je tudi letela vse do zvezd in se usedla na luno, zaspala je na njej, dokler je ni zbudila palica. Rekla je, da mora zdaj nazaj na Zemjo, saj bo luna zdaj zašla. Hitro je zlezla nanjo in že sta odleteli na zemljo. S strahcem sta se poslovila in za nagrado ji je dal čarobno metlo. Ko se je naslednje jutro zbudila, je svojim prijateljicam povedala o tem čudnem dogodku. A, vedela je, da to niso bile sanje in da ima res takšne čarobne prijatelje.

Amanda Žižek in Teja Turk, 6. razred

STRAŠNA NOČ

Danes je bil naporen dan. Prišel je večer in z njim tudi noč. Smuknil sem v posteljo in začel sanjati. V sanjah se mi je prikazala zvezda, ki mi je povedala pravljico. Zagledal sem tudi čarovnico, ki je varila napoj za zlobnega duha. Tisti duh je imel v desni roki palico, v levi roki pa vrečo, v katero spravi poredne ljudi. Od takrat sem vedno priden. Prišlo je jutro, bil sem poln moči in srečno odkorakal v nov dan.

Jakob Pulko, 6. razred

SANJE

Na nebo se je spustil mrak in že so posijale prve zvezde. Zdaj se odpravim v posteljo v svet sanj. V sanjah srečam mini čarovnico Mico, ki ima rada pizzo. V gozdu še srečava palico, ki ima žabico za malico. Sprehajava se skozi matematično učilnico z strahcem Packom. Zdaj greva na zabavo v kurjo glavo. Plešemo po možganih, ki imajo satelit v glavi. Na nebo je prišlo jutro. Zbudiva se in veva, da je bila naporna noč. Zdaj si še želiva, da se spet spustiva v ta dogodek.

Sara Mišić in Saša Beber, 6. razred

RESNIČNE SANJE

Po jutranjem dogodku in napornem dnevu se je utrujena čarovnica ulegla v posteljo. Njen čarobni pomočnik, ki ga je pričarala s palico ji je prebral pravljico za lahko noč. Preden je zaspala, si je še ogledala nočno nebo,

na katerem so ji mežikale zvezde. V čudnih sanjah se ji je prikazovala hudobna čarovnica, a ob njej pa njen prijatelj strahec. Ta hudobna čarovnica je uničila ves njen gozd in se ji je glasno smejala. Ko se je zjutraj zbudila, je bil ves gozd uničen. Bila je zelo žalostna. Ni vedela, kaj naj stori. Odločila se je, da bo zbrala vse moči in posadila nova drevesa in bo gozd spet zaživel. To noč je spet sanjala o hudobni čarovnici in strahcu. Spet je zbrala vse svoje moči in ju je uničila. Tako je čarovnica živela v miru. Nikoli več ju ni videla in gozd je dobil takšno podobo, kot jo je imel prej.

Dominika Vrbnjak in Tajda Senekovič, 6. razred

NOČNA MORA

Nekoč je živela deklica po imenu Eva. Njena družina ni bila ne skromna in ne bogata. V družini sta bila mama čarovnica, oče čarovnik in tudi Evo sta učila čarovnije. Eva je imela starejšo sestro Meliso, ki je živela v velikem mestu Dominikinjor. Nekega dne je Eva poskušala čarati in je izrekla napačne čarobne besede in pristala v grozljivem mestu po imenu Nočna Mora. Padla je na tla in vse je bilo temačno in krvavo. Bilo jo je zelo strah. Ni vedela, kaj naj naredi, saj ne ve nobenega drugega uroka, da bi prišla nazaj. Vedno sta ji doma pomagala starša pri urokih. Tukaj pa je bila sama. Hodila je po mestu, da bi našla koga, ki bi ji pomagal domov. Prišla je do krčme, v kateri so sedeli sami pijanci. A noben ni vedel, kako je sploh prišla sem in ji sploh niso hoteli pomagati. Šla je naprej in se ustavila pri veliki graščini, v kateri se ji zdelo, da so prijazni ljudje. V gradu je bilo temačno in slike so bile zelo grozne. Mimo nje je prišel služabnik, ki je izgledal kot pošast. Z grozljivim glasom jo je vprašal, kaj počne tukaj. Eva mu je odgovorila, da je nekaj čarala in se je pričarala sem, v to grozljivo mesto. Služabnik je pokimal z glavo in šel naprej. Nato je Eva prišla do velikih vrat in potrkala nanje. Vrata ji je odprl trioki vesoljec. Lepo jo je pozdravil in jo vprašal, kaj počne tukaj. Eva mu je vse razložila in ga vprašala, kako naj pride nazaj. Trioki vesoljec ji je odgovoril, da ljudje pridejo sem, ker to sanjajo. Eva mu je odgovorila, da ona tega ne sanja, ampak da se je sem začarala. Vesoljec ji je rekel, da on ne ve, kako naj pride nazaj. Nato ji je ponudil čaj in nekaj za jesti. Eva je že skoraj obupala, takrat pa je zaspala in se zbudila v objemu svojih staršev. Staršem je povedala, kaj se ji je pripetilo. Rekla sta ji, da so to bile le sanje in skupaj so se smejali. Ko je bila starejša, je napisala knjigo o svojih doživljajih. Bila je prava uspešnica in Eva je postala slavna. Poznali so jo po vsem svetu. Imela je svoje otroke in jim pripovedovala o mestu Nočna Mora.

Tajda Senekovič, Dominika Vrbnjak in Amanda Žižek, 6.razred

NOČ S ČAROVNICO

Nekoč je živela čarovnica. Ležala je v svoji novi postelji in je svojemu ljubljenu Strahcu brala pravljico. Potem sta gledala zvezde. Nato je čarovnica vzela palico in pričarala dodatno posteljo za Strahca. Odšla je spat in sanjala grozne sanje. Ni si več upala spati. Od zdaj naprej čarovnica ne upa več spati in ponoči hodi po hišah strašiti otroke in jim pričara nočne more. Če boste imeli nočno moro, boste vedeli, da je zato kriva čarovnica.

Adrijana Gradišnik, 6. razred

Noč v gozdu 2

nekega dne so se otroci igrali skrivalnice. začelo se je nočiti. vsi so začeli iti domov. nekaj so slišali. videli so posteljo, na njej je bila palica. prišel je neznan moški. strašil je otroke. otroci so pobegnili dalje v temen gozd. tam so videli prijazno čarovnico. pri čarovnici so prespali do jutra. preden so šli spat, so videli zvezde in otrokom je povedala pravljico. med spanjem so vsi sanjali o strahcu. potem so šli domov. ko so hodili domov, so se pogovarjali. pogovarjali so se, kaj so videli. en otrok je videl opico, drugi je videl petelina. dogodek pa je bil, da so vsi videli nekaj drugega.

Rok Švarc, 6. razred

7.2.2013

Peti razred je izdeloval maske:

30.1.2013

[Kuharski recepti 6. razreda.](#)

20.1.2013

SVOBODA

Svoboda je za nas v Sloveniji nekaj samoumevnega, za nekatere po svetu pa je nekaj nepredstavljivega. Kot otrok imam veliko pravic, ki me ščitijo, pa tudi dolžnosti, ki jih moram opravljati. S tem dobim tudi svobodo misli in izražanja.

Pravice otrok so, da nas nihče ne razlikuje, ne glede na raso, barvo kože, spol, jezik, veroizpoved, politično ali drugo prepričanje, narodno, etnično ali družbeno poreklo, premoženje, invalidnost, rojstvo. Slovenija in še 190 različnih držav je podpisalo konvencijo o otrokovih pravicah, ki bi jih naj imeli vsi otroci sveta. Svobode se zavedam šele, ko pogledam otroke drugod po svetu. Niti si ne predstavljam, da se ne bi smela igrati, pogovarjati s prijateljico...

Biti svoboden je tudi danes velika sreča in v mnogih državah še kako pogrešana vrednota.

Veronika Nemšak, 9. razred

20.1.2013

BITI SVOBODEN

Svoboda je dandanes nekaj samoumevnega in za nas ni nič posebnega, saj lahko prosto gremo iz hiše in se ne rabimo bati, da bi kdo streljal na nas ali nas odpeljal v ujetništvo, kot so to počeli v 2. svetovni vojni. Biti svoboden pomeni tudi, da lahko prosto izraziš svoje mnenje in te zanj noben ne bo obsojal, medtem ko so v vojni vse, ki so si drznili oziroma upali izraziti svoje mnenje, ki je bilo proti takratni politiki, likvidirali.

Svoboda je tudi, ko je ženska enakopravna moškemu. Včasih tega ni bilo. Moški so jih zaradi tega lahko poniževali in dolgo časa noben tega ni spremenil. Žalostno je tudi, da še danes v nekaterih državah ženske niso enakopravne.

Svoboda je zame nekaj zelo pomembnega. Lahko grem ven in poleti, ko je vroče lahko oblečem kratke hlače, kajti v nekaterih državah ženske ne smejo nositi kratkih hlač ali kril. Hvaležna sem tudi, ker kot otrok imam veliko pravic, ki me osrečujejo. Včasih je žalostno, ker se nekateri vseh teh pravic niti ne zavedajo.

Katarina Bezjak 9. razred

20.1.2013

LIST IZ MOJEGA DNEVNIKA

Torek, 15. januar 2013

Zbudil sem se ob uri, kot ponavadi. Res se mi ni dalo vstati, še bolj kot druge dni. Ko sem prišel k sebi, sem šel v kuhinjo in pojedel svoj zajtrk. Na dvorišču me je spet začel oblegati moj pes. Saj nikomur ne bi nič naredil, le igral bi se rad. Po napadu sem šel na postajo in pobral me je kombi. Bil je skoraj poln, vendar sem vseeno našel prostor. Po prihodu v šolo sem se ustalil pred matematično učilnico in začel brati knjigo za angleško bralno značko. Kar padel sem vanjo. Sploh ne vem, kdaj je minilo tiste pol ure. Potem so začeli

prihajati moji sošolci. Knjigo sem pospravil v torbo in začeli smo kartati kot ponavadi. Nato je prišla učiteljica za matematiko in že je bila tu prva ura. Sledila je angleščina. Na žalost sem bil vprašan. Bil sem sam kriv, saj sem se javil. Ocena je bila odlična. Malica pa ni bila po mojem okusu. Potem smo imeli zgodovino. Nejc in Vinko sta delala take norije, da smo se vsi smejali. Glasba, glasba, glasba. Nadaljevali smo tisti ples od zadnjič. Imel sem se lepo. Malo razgibavanja in telovadbe še ni nikomur škodilo. Končno sem tu, v angleški učilnici, kjer imamo slovenščino. Pišem že skoraj pol ure in ne vem več, kaj bi še napisal.

David Ivanuša 9. razred

14.1.2013

Silvestrovo

Vsako leto v krogu družine in prijateljev odštevamo sekunde do novega leta. V istih trenutkih odšteva cela Evropa in cela Evropa naenkrat zakriči: „Srečno novo leto!” Potem se objemamo in poljubljamo, naslednje dni dobimo obiske ali pa gremo na kakšen obisk, kjer si z vsakim znancem voščimo srečno, zdravo, uspeha in ljubezni polno novo leto.

Moj lanski silvestrski dan je potekal nekako tako:

Zjutraj je bilo vse tako kot vsak dan. Zbudila sem se in po zelo dolgem spancu dolgo brala. Po branju sem zajtrkovala in gledala televizijo. Po kosilu pa smo se z celo družino začeli pripravljati na večer. No, midva z bratcem sva bila bolj ali manj zaposlena z drugimi stvarmi, mami in ati pa sta pripravljala slavnostno večerjo. Pozno popoldan sva z bratcem pomagala atiju okrasiti dnevno sobo. Na koncu je bila zelo lepo okrašena, mogoče še celo malo preveč. Zgodaj zvečer smo se vsi štirje sedli za mizo. Za predjed smo imeli: midva z bratom školjke (mmmmmm...), mami in ati pa hobotnico v solati. Tudi to sem malo dobila, toliko, da sem vedela, kakšen okus ima. Za glavno jed smo imeli fondue. To gre tako: vsak ima dve ali tri čudne vilice. Na te vilice nabodeš meso ali kaj drugega. Mi smo imeli rakce, hrenovko, sir, klobaso itd. Te vilice z mesom ali čim drugim pomočiš v posodo z oljem. Čez nekaj časa potegneš vilice iz olja in že lahko ješ. Ta jed mi je bila všeč, moram pa priznati, da je priporočljivo imeti male večji lonec, saj je drugače v njem velika gneča. Za sladico pa smo imeli zelo, zelo dober puding z borovnicami. Ker smo imeli po večerji vsi zvrhano polne trebuhe in se nobenemu ni ljubilo plesati, je mama prinesla računalnik. Na računalniku smo potem vsi trije gledali slike in se do solz nasmejali. Bratec pa je ubral drugo pot: ulegel se je na kavč, se pokrnil in zaspal. Ko smo nehali gledati slike in ko se je bratec že zbudil, je manjkalo le nekaj minut do polnoči. Ati je imel komaj dovolj časa, da je odprl in nalil šampanjec. Ati in mami sta pila šampanjec za odrasle, midva z bratcem pa tistega za otroke. Potem smo preklopili na SLO 1, kjer so odštevali: „Deset, devet, osem, sedem, šest, pet, štiri, tri, dva, ena,“ in na koncu: „Srečno novo leto!“ Po pitju šampanjca, objemanju in poljubljanju je sledil še ples na pesem Silvesterski poljub. Na to pesem plešemo, odkar se jaz spomnim. Naš prvi obisk v novem letu so bili sosedje z mojo prijateljico Lariso in Žanovim prijateljem Adrijanom. Z njima sta bila tudi ati in mami. Tudi z

njimi smo si voščili srečno, veselo in zdravo novo leto.

Lansko praznovanje je bilo zame nekaj posebnega. Jedli smo drugačno hrano in na drugačen način kot po navadi smo dočakali novo leto. Upam, da bo tudi leto 2013 drugačno kot leto, ki se je izteklo komaj pred nekaj dnevi. V novem letu si želim zdravja, veselja, sreče, uspehov in ljubezni.

Zdaj pa že komaj čakam novo praznovanje in s tem tudi novo leto 2014.

Dominika Vrbnjak, 6. razred

12.1.2013

Praznovanje novega leta

Letos sem preživela, kar pestre praznike. Prvo praznovanje smo imeli v šoli, kjer smo igrali razne igre in se sladkali. Pri tem smo poslušali božične pesmi. Nato pa nas je čakalo 11 dni počitnic. Doma smo v ponedeljek postavili smrekico, pri okraševanju mi je pomagala babica.

Zvečer smo odšli peš k polnočnici v Koreno. Z nami sta šla tudi sestrična in njen fant. V dobrih 20 minutah smo prispeli na cilj. Ko smo zvedeli, da ni kuhanega vina, smo se razočarani odpravili domov. Doma smo se najedli bifteka, pršuta... Nato pa smo odprli darila, ki nam je kupila tista oseba, ki nas je izžrebala. Z mojim darilom sem bila zelo vesela. Med tednom se tudi veliko jahala in uživala s konjema. Kasneje v nedeljo sem s prijateljico Klaro odšla na Modrijane in Čuke v Ljubljano. Bilo je približno 15.000 ljudi. Ljubljana pa je bila zelo lepo okrašena.

Novo leto smo preživeli doma. Do pol 12. smo gledali novoletne oddaje, nato pa smo odšli ven na cesto. Zunaj na cesti smo imeli s sosedi mizo polno otroškega in odraslega šampanjca. Ko je odbilo polnoč, smo si čestitali in nazdravili. Nato pa smo imeli 10-minutni ognjemet. Nekje ob 2h smo odšli k nam na »večerjo«. Kmalu zatem sva s 4-letnim sosedom Janom zaspala v dnevni sobi. Počitnice so se prehitro približevale koncu in vsi smo bili zelo jezni, saj smo morali naslednji dan že iti v šolo.

Z novim letom pa sem si zadala nove cilje, ki so vsi povezani z mojo konjerejo.

Kornelija Poharič, 9. razred

1.1.2013

V pričakovanju veselega decembra

Vesel december je pred vrati. Prvi dobri mož nas je že obiskal, še dva dobra moža nas morata obiskati. Zame je december še bolj vesel, saj bom že petič zapored starejša sestra. Blizu božiča dobim sestrico ali bratca. Želim si, da bi se bratec ali sestrica rodil ali rodila zdrava in da bi bilo vse dobro. Ko bo pa odrasel ali odrasla, pa bi se velikokrat zabavali.

Sara Mišič, 6. razred

December je vsako leto vesel mesec. V decembru otroke obdarijo trije dobri možje: dedek Mraz, Miklavž in Božiček. Jaz imam december zelo rad, ker dobim veliko daril. Vsako leto napišem možem pisma. V decembru postavimo doma božično drevo. Doma vedno meni določijo, da okrasim okna. Letos sem na okna nalepil snežake in snežinke. Upam, da bo december za vedno vesel mesec in mesec pričakovanj.

Jakob Pulko, 6. razred

PISMO BOŽIČKU

Dragi Božiček!

Letos sem bila zelo pridna. Vsaj tako se zdi meni. Ti pa tako ali tako veš, če sem bila pridna, saj vedno gledaš na nas, otroke (razen če spiš). V šoli sem imela lepe ocene. Tudi doma sem rade volje pomagala staršem in mlajšemu bratcu Žanu.

Moje letošnje želje so bolj nematerialne. Ker vem, da po vsem svetu vlada kriza, sem si zaželela nekaj želja, za tiste otroke, ki doma nimajo hrane in denarja. Želim si, da bi vsi otroci dobili vsaj knjižico od tebe, da bi hodili šoloobvezni otroci v šolo in da bi tisti otroci, ki hodijo v šolo, dobili v šoli vsaj en topel obrok. Za sebe pa si želim skoraj same petke (ne bom jezna, če bo nekaj štiric, preveč pa vseeno ne), želim si tudi nintendo in novi telefon. Da boš vedel kam prinesiti darila, ti bom pripisala še naslov: Zgornja Korena 18 a. Petindvajsetega decembra bom nestrpno pogledala pod okrašeno jelko in odvijala darila. Upam, da se boš potrudil in izpolnil vsaj eno nematerialno željo.

Lepo te pozdravlja

Dominika Vrbnjak

Dragi Božiček!

Letos sem bil zelo priden. Dobil sem lepe ocene. Komaj čakam, da pride 25. december, ko bomo postavili božično drevesce in ko mi boš prinesel darilo. Za božič si želim malo stvari: veliko zdravja, veselja ter lepih trenutkov v družbi svoje družine. Darilo ni obvezno, ker že tako ali tako imam preveč igrač. Nestrpno te

pričakujem v Zgornji Koreni.
Lep pozdrav

Jakob Pulko

Dragi Božiček!

Letos sem bila zelo pridna . Zato nimam velike želje. Želim si tablični računalnik . To si res zelo želim. Upam, da me bo za božič čakal pod smrečico. Da boš vedel moj naslov, ti povem, da sem doma na Ptuju , Selska cesta 5.

Lep pozdrav

Teja Turk

Dragi Božiček!

To leto sem bil zelo priden. Naslednje leto si želim, da bi se razumeli in imeli zelo radi. Upam tudi, da mi boš pomagal v šoli pri ocenah. Dragi Božiček, želim, da boš moje prošnje uslišal. Hvala ti že vnaprej.

Lep pozdrav

Tvoj Jernej Belcl

Dragi Božiček!

To leto sem bil zelo priden. Imel sem veliko petic. Zato si želim še več petic, štirice tudi pridejo v poštev. Ampak bolj kot ocene si želim srečno novo leto, veliko zdravja, veliko sreče in čim manj preprirov v družini.

Lep pozdrav

Tvoj Jakob Nemšak

Poustvarjanje na pesem Mrož
Zaljubljena ribica

Sem riba po imenu Mima. Letos sem prišla z Jadranskega morja na sončne Havaje. Po poklicu sem veterinarica za morske živali. Vsi so zadovoljni z mano, tako dobro jih ozdravim. Nastanjena sem v hotelu Morska riba. Zdaj grem na plažo. O, kako mi prija havajsko sonce! Poglej, poglej, tam pa prihaja en lušten možic. O, poglej, to pa je bik. »Hej, hej kako pa je tebi ime?« sem mu rekla. On pa mi je zmedeno odgovoril: »Meni? A meni? No, meni je ime Bine.« »Hoj Bine! Ali prideš danes zvečer v disko?« »Seveda pridem! A sem že zmenjen s kravo Saro.« mi je odgovoril. »Aha,« sem mu žalostno odvrnila. Zvečer sem ga srečala pri večerji, potem pa še na masaži. Ko sem bila v disku, sva oba sama plesala. Ker sem bila noro zaljubljena, se ga povabila na travji sladoled, za sebe pa sem kupila sladoled z algami. Ob sladoledu mi je povedal, da je bilo vse tisto na plaži laž. Oprostila sem mu in mu povedala od kod sem, tudi on je povedal meni, da je iz Rima. Ker sva blizu doma, sva se zmenila, da se še kaj vidiva.

Dominika Vrbnjak, 6. razred

Mroč gre v Portorož

Odšla sem v Portorož,
in srečala Jožefa Mroža,
jaz prelepa Lilija,
se zaljubim v Jožefa.

Na plažo sem šla,
kjer se on kopa,
vidim ga tam
prelepega mročka.

Potem pa grem na masažo
in še enkrat na plažo,
potem pa na krov
in hitro domov.

Takrat pa počí velik lonec
in te kratke mroževske
pesmice je konec.

Adrijana Gradišnik, 6. razred

Ljubezen Jožefa Mroža

Ko pride mimo lepa mrožka,
mi poskoči srečna broška.
Se postavim ji pred nos,
da popeljem jo v srečni gozd.
Tu in tam me kaj povpraša,
jaz pa kar naprej zardevam.

Ko pa prideva nazaj,
jo povabim na masažo in frizuro.
Nato pa stopi k njej pravi mož,
jo zaprosi in uide mi za las.

Nato pa pride mimo druga,
ki očara me do las.
A ona zmeni se ne zame,
raje gre tam z enim kratkih las in dolgih ust.

Tako izbruhne mi vulkan,
da udarim ga v dlan,
in odidem zdaj domov.

13.12.2012

Tehniški dan

29.11.2012

INTERVJU

Pri pouku slovenščine smo se odločili, da opravimo intervju z ravnateljem OŠ Korena gospodom Darkom Rebernikom.

1. Kdaj in kje ste se rodili?

Rodil sem se 3. aprila v mariborski bolnišnici. Najprej sem z družino živel v Selcah, pri mojih 2 letih in pol pa smo se preselili v Voličino. Takrat sem tudi dobil sestro. Voličino štejem kot rojstni kraj.

2. Kje ste se šolali?

V osnovno šolo sem hodil 4 leta v Voličino, kasneje pa 4 leta v Lenart. Takrat, če si se zelo dobro učil, si po 4 letih šel v Lenart. Želel sem postati učitelj športne vzgoje, ker pa so takrat to šolo ukinili, sem šel na Pedagoško gimnazijo. To je današnja 3. gimnazija. Takrat si moral opraviti sprejemni izpit, kjer si moral tudi kaj zapeti. Jaz sem zapel Hej, Slovani, ker se mi je zdelo, da to še najbolj znam.

3. Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Že v 7. razredu osnovne šole sem želel postati učitelj športne vzgoje. Takrat sem treniral nogomet v 1. članski ekipi v Voličini. Moja želja se je uresničila.

4. Kaj je vaš najljubši hobi?

Novinarstvo. Sem reporter športnih oddaj na radiju Slovenske gorice.

5. Ste se v mladosti ukvarjali s kakšnim športom?

Da z atletiko, treniral sem pri Braniku Maribor in z nogometom.

6. Imate kakšne neuresničene želje, cilje.
Ne, vse kar sem si želel, se mi je uresničilo.

Veronika Nemšak, Katarina Bezjak, 9. a

21.11.2012

PROJEKT » TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK«

Tudi to šolsko leto se je naša šola pridružila projektu [Tradicionalni slovenski zajtrk](#), ki ga je preteklo šolsko leto s pomočjo donatorskih sredstev lokalnih kmetov in čebelarjev pripravilo [Ministrstvo za kmetijstvo in okolje](#), Ministrstvom za šolstvo in šport in Ministrstvom za zdravje.

Tradicionalni slovenski zajtrk smo otrokom ponudili v petek, 16. 11. 2012, namesto šolske malice. Na ta dan so imeli otroci v šoli in vrtcu zajtrk oziroma malico sestavljeno iz živil domačega, lokalnega okolja. Pri tem so nam pomagali domačini z lokalno pridelanimi in predelanimi živili.

Otrokom smo ponudili domač kruh s turistične kmetije SIMONIČ, med s čebelarskega društva Maribor Pobrežje in Markovci, mleko s kmetije ŽELEZINGER in maslo – vse domačega porekla.

Učencem so bili na razpolago tudi domači žganci.

Vsem donatorjem se lepo zahvaljujemo.

Izvedli smo tudi razstavo čebelarske opreme in medu.

S projektom smo želeli spodbuditi in krepite zavest o prednosti lokalno pridelane in predelane hrane, odnos do hrane, varovanje okolja in zdravja populacije.

V sklopu projekta smo učitelji v okviru učnih vsebin namenili pozornost tem vsebinam pri razrednih urah. Obravnavali smo naslednje teme:

- pomen uživanja zajtrka
- vloga kmeta pri pridelovanju hrane s poudarkom na lokalni samooskrbi
- hrana kot vrednota.

Renata Rižner in Anica Toplak, OŠ Korena

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

16. novembra 2012 smo imeli na naši šoli tradicionalni slovenski zajtrk. Ta dan smo jedli: med namazan na domači kruh, maslo, mleko z žganci in jabolko. Učenci čebelarskega krožka in učiteljica Anica so naredili

medenjake. Bili so zelo dobri. Na šolskem hodniku so tudi imeli razstavo čebelarškega orodja ter medu in izdelke iz voska. Če se lahko pošalim, je bil ta dan zelo sladek in dober.

Mihael Brečko, 7. razred

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 16. 11. 2012 je bil DAN SLOVENSKE HRANE. Pri čebelarškem krožku smo v četrtek, torej en dan pred tem, pekli medenjake za vse učence na šoli in otroke v vrtcu. V petek zjutraj smo se učenci čebelarškega krožka zbrali v učilnici. Devet učencev si je naredilo čebelarške zaščitne klobuke in rokavice, ostali pa smo dobili zloženske in košarico z medenjaki. V razredih smo svojim sošolcem in učiteljem ponudili medenjake. Obiskali smo tudi otroke in vzgojiteljice v vrtcu, ki so nas bili zelo veseli.

Ta dan smo imeli za zajtrk domači kruh, med, maslo, žgance in mleko. Midve sva jedli kar vse in bilo je dobro. Po zajtrku so tudi v naš razred prišli učenci iz druge skupine delit medenjake. Dobili smo še zloženske in magnetke, na katerih piše TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK.

Na hodniku smo pripravili tudi čebelarško razstavo. Na njej smo razstavljali čebelarško orodje: opazovalni panj, koš za čebele, zaščitna oblačila; čebelje pridelke: med, cvetni prah, kremni med, propolis; izdelke iz voska: satnice, svečke, figurice in različne knjige ter zloženske.

TUDI MIDVE HODIVA K ČEBELARŠKEMU KROŽKU IN ZELO NAMA JE VŠEČ.

Nika Mulec in Nika Štefanec , 4. r

21.11.2012

Pri predmetu biologija smo imeli nalogo raziskati in poiskati invazivne tujerodne rastline na območju, kjer smo doma. Te rastline sem iskala ter jih našla na zapuščenih travnikih, ob potokih in v močvirjih. Za to nalogo sem dobila odlično oceno. Učiteljica Natalija Kušar pa je bila zelo zadovoljna. Mojo predstavitev si lahko ogledate [tukaj](#).

Kornelija Poharič 9. a

17.11.2012

Pri slovenščini sem pripravil govorni nastop Stare grške bajke. Imel sem kar nekaj treme, vendar sem delo dobro opravil, saj je bila z mano zadovoljna tudi učiteljica. Presentacijo najdete [tukaj](#).

Miha Brečko, 7. a

18.10.2012

Učenci ustvarjajo:

Romeo pripoveduje

Naj se vam najprej predstavim. Moje ime je Romeo Montego in izhajam iz bogate plemiške družine v Veroni. Moja družina in družina Capulet sta v sporu, ki je prerasel v smrtno sovraštvo. Skoraj ga ni člana naše družine, ki ne bi sovražil Capuletovih.

Nekega dne me je zaneslo na slavnostno večerjo v maskah, ki jo je priredil stari gospod Capulet. Tudi sam sem si nadel masko. Na plesu sem se zagledal v mladenko, lepšo od vseh ostalih. Zanimalo me je, kdo je to čudovito dekle. Izvedel sem, da je to Julija Capulet, hčerka mojega smrtnega sovražnika. Vanjo sem se zaljubil tako hitro in nepremišljeno, da sploh nisem opazil, kdaj. Pozneje tisto noč sem se vtihotapil na Capuletovo vrt in se z Julijo dogovoril za skrivno poroko.

18.10.2012

Naslednji dan naju je poročil menih Lorenzo v samostanu v upanju, da bo sovraštvo med družinama zamrlo. Pozneje ta dan je Tybalt, Julijin bratranec, izzval mojega prijatelja Mercutio na dvoboj. Ko je moj prijatelj obležal na tleh, sem vzel v roke meč in Tybalta ubil. Zato me je veronski vojvoda kaznoval in bil sem izgnan. Odšel sem v mesto Mantua. Med časom, ki sem ga prebil tam, sem vedno mislil le na Julijo. Tako je nekega dne prišla novica, da je moja draga Julija umrla.

Odločil sem se, da pojdem v Verono. Tisto noč se mi je sanjalo, da me je žena našla mrtvega in me nato s poljubi oživila. Med potjo v Verono sem poiskal lekarnarja, ki mi je prodal nek strup. Tako bi se lahko pridružil Juliji v posmrtnem življenju.

Ko sem prišel k Julijinemu grobu in ga mislil odpreti, mi je grof Paris velel, naj neham s tem. Rekel sem mu, naj me pusti pri miru, drugače bo tudi on prišel na drugi svet. Mojega svarilo ni upošteval in tudi on se je po boju z mano zgrudil po tleh. Ko sem grob odprl, sem videl Julijo lepo, kot bi bila še živa. Takrat sem Julijo še zadnjič poljubil in izpil sem strup.

David Ivanuša, 9. a, OŠ Korena

Julija pripoveduje

Sem Julija Capulet, doma sem v Veroni. Ko sem bila stara 14 let, je moj oče pripravil zabavo v maskah. Tega večera sem se zelo veselila. Plesala sem, kolikor sem lahko. Plesali smo ples, kjer si izmenjuješ soplesalca. Naekrat pa sem zaplesala z zelo čednim mladeničem. Ob njem sem postala vsa nervozna in nisem znala več pravilno plesati. Povabil me je na sprehod, na kar sem izvedela, da mu je ime Romeo in da prihaja iz družine Montego. To me je šokiralo, saj je del družine, s katero se ne razumemo.

Najina ljubezen pa je bila tako močna, da sva se naslednje jutro na skrivaj poročila. Poročila sva se v bližnjem samostanu, obred pa je vodil menih Lorenzo.

Še tistega dne pa se je vnel spopad med mojim bratrancem Tybaltom in Romeovim prijateljem Mercutiem. Tybalt je smrtno ranil Mercutia, zato je Romeo ubil mojega bratranca. Romea so kaznovali z izgonom iz mesta. Bila sem zelo žalostna.

16.10.2012

Med tem je moj oče sklenil, da se bom poročila z grofom Parisom. Vsa obupana sem odhitela k očetu Lorenzu. Svetoval mi je, naj zaigram, da sem vesela poroke in da naj spijem stekleničko strupa noč pred poroko. Učinek je ta, da bom 42 ur po zaužitju navidezno mrtva. Drugi dan bomo namesto poroke imeli pogreb. Oče Lorenzo pa bo o tem obvestil Romea in me bo prišel iskat v grobnico.

Napočil je čas, da spijem strup. Malo sem premišljevala, če bi ga res spila. Nato pa sem se opogumila in spila strup. Takoj sem se zgrudila na tla.

Lačna se zbudim v krsti. Vstanem in zagledam Romea in Parisa mrtva na tleh. Pokleknila sem k Romeu in zagledala stekleničko strupa. Takoj sem vedela, kaj to pomeni in začela sem poljubljeni Romeove ustnice, saj je strup bil še na njih. Kmalu pa sem zaslišala korake, ki so bili vedno bližji.

Vzela sem svoje bodalo in se zabodla. Bolečina je bila zelo ostra in z nasmeškom na obrazu sem umrla zraven mojega Romea.

Kornelija Poharič, 9. a, OŠ Korena

Moja basen

Nekega sončnega popoldneva se je volk odpravil na lov. Ta dan je imel srečo, saj so se kokoši nekega kmeta sprehajale po travniku nad gozdom. Volk je lačen odšel na travnik in ujel eno kokoš ter jo odvedel v gozd. Takrat pa je mimo prišla lisica in rekla: »Prosim volk, ali mi daš to slastno kokoš?« »Zakaj bi ti jo dal?« »Saj sem lačna in sestradana. Moji mladiči pa potrebujejo hrano!« Volk je nekaj časa mislil in mislil, a potem rekel: »Ne, ne boš me prelisicila! Sam sem jo ulovil in se trudil sploh priti do nje!« Lisica je odšla užaljeno stran.

15.10.2012

Ko je bila lisica že skoraj doma, je videla kuno, ki je ujela kokoš. Tiho je odšla do nje in ji je ukradla njeno

večerjo. Tako dolgo je tekla, dokler se ni kuna utrudila in ustavila. Lisica je kokoš odnesla v svoj brlog in jo delila s svojimi mladiči.

Drugi dan pa je lisica ujela kokoš. Mimo je prišel volk in prosil za delček kokoši. »Ne! Ne dam ti niti malo! Včeraj pa mi ti nisi dal nič!« »Ja, včeraj! Ni treba delati vse, kar jaz naredim! Lahko si tudi bolj prijazna in mi odstopiš kakšen del!« Medtem, ko sta se lisica in volk prepirala, pa je prišla kuna. Tiho je vzela kokoš in rekla: »Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima!«

Bojana Koprivnik, 7. a, OŠ Korena

Julija pripoveduje

Živim v bogati plemiški družini. Moja družina je »na smrt« skregana z družino Montego. Moj oče Capulet mi je priredil zabavo, do katere mi sploh ni bilo, dokler se ni prikazal čudovit fant. Med nama je preskočila iskrica in v trenutku sem se zaljubila vanj. Z njim sem želela biti do konca življenja. Ko sem se zavedala, da je mojemu izvoljencu ime Romeo Monteg in da je sovražnik moje družine, sem se zmedla. Namesto sovraštva sem čutila samo ljubezen. Z Romeom sva sklenila, da se naskrivaj poročiva. Bil je skrajni čas, da se družini pobotata. Zjutraj naju je v bližnjem samostanu, poročil menih Lorenzo. Bil je najsrečnejši dan mojega življenja.

Naslednji dan se je na trgu v Veroni razvnel spopad med mojim bratrancem Tybaltom in Romeovim prijateljem Mercutiem. Ko je Tybalt zabodel Romeovega prijatelja, je Romeo iz maščevanja ubil Tybalta. Veronski vojvoda je Romea kaznoval z izgonom. Bila sem strašansko žalostna. Romea ni bilo nekaj dni. Na kar se je moj oče odločil, da se moram poročiti z grofom Parisom. Oče je mnenja, da je grof vljuden in odličen plemič in ni vedel, da sem že poročena. Rekla sem mu, da sem premlada in me je Tybaltova smrt preveč pretresla. Oče me sploh ni poslušal in poročila naj bi se že naslednji četrtek. Bila sem nesrečna. Odšla sem k prijaznemu menihu po nasvet. Rekel je, naj se delam veselo in privolim k poroki. Izpiti sem morala strup-
uspavalo in kot mrtva bi naj ležala 42 ur. Položili me bodo v krsto. Takrat pa bo pome prišel Romeo in skupaj bova zbežala. Lorenzo mu bo povedal za načrt. Zvečer pred poroko sem popila napoj in zaspala. Ko sem se prebudila, sem zagledala Romea mrtvega. V roki je imel stekleničko in še sama sem hotela popiti strup, a ga ni bilo več. Pričela sem poljubljati njegove ustnice, zaužiti kapljico strupa. Zaslišala sem hrup. V obupu, da me bodo ločili od najdražjega, sem prišla bodalo in se zabodla. Skupaj bova za zmeraj...

Veronika Nemšak, 9. a, OŠ Korena

Maribor

15.10.2012

21.9.2012

I am Veronika and I live in Maribor. Maribor is the second biggest city in Slovenia. The population is 94.985. It is well known for its football. There is one big club, FC Maribor and the fans are passionate about their team. Maribor is the 2012 European Capital of Culture. Every January the skiing center of "Mariborsko Pohorje" hosts Women's slalom and giant slalom known as Zlata lisica. Europark is the biggest shopping center in this town. I like Maribor and I think it's the most beautiful city in Slovenia.

Veronika Nemšak, 9.a

Tabor Slatna 2012

Letos poleti sem s Planinskim društvom Ptuj odšla na tabor v Slatno pri Ratečah. Iz naše šole nas je šlo kar nekaj. Med njimi tudi moj brat Jakob in prijateljica Katarina. Tabor je potekal med 7. in 14. julijem. V soboto smo se zbrali na železniški postaji na Ptuju. Poslovali smo se od staršev in se z avtobusom odpeljali do Rateč. Vožnja je trajala 3 ure. Ko smo prispeli so gasilci odpeljali našo prtljago, sami pa smo se odpravili peš, ker je bila cesta do kočje preozka za avtobus. Pot do kočje se je vlekla in bolele so nas noge. Na srečo se je gasilski kombi vrnil in bila sem med srečnimi izbranci za prevoz. Koča je bila velika in lepa. Že prvi dan smo se po kosilu peš odpravili do potoka in do skakalnic v Planici. Drugi dan smo se zgodaj zjutraj odpravili na tromejo Slovenije, Italije in Avstrije. Pot je bila kar dolga. Na vrhu nas je čakal čudovit razgled na Avstrijska jezera. Pot v dolino nam je med smehom minila zelo hitro. Popoldan smo počivali in igrali košarko. Zvečer smo si na ognju pekli klobasice. V okolici kočje je bilo ogromno mišk, ki so predvsem fantom popestrile prav vsak dan. V ponedeljek so pogumnejši šli na pohod na Malo Ponco, manj pogumni pa smo se namakali v potoku. Po kosilu nam je učiteljica Doroteja pletla kitke, se razume, puncam. Igrali smo košarko, nogomet in počivali. Zvečer so fantje zakurili ogenj. V torek smo odšli v Kranjsko Goro in v park pod Planico. Najvztrajnejši smo po stopnicah prišli do vrha velikanke. Bilo je zelo naporno, a s čudovitim razgledom po dolini pod Poncami, smo bili poplačani za trud. Zvečer smo vsi utrujeni zaspali. V sredo smo odšli v Italijo do Belopeških jezer. Bilo je krasno modro jezero, v ozadju so bile gore. Naredila sem nekaj čudovitih fotografskih posnetkov. Blizu jezera sta Doroteja in Iztok našla steno, ki je bila primerna za plezanje. Tam smo preživeli dopoldan. Plezanje je bilo zelo zahtevno. Steno so preplezali le redki. Ostali smo jih pa spodbujali in jedli lubenice in melone, ki nam jih je ponujal vodja tabora, Jože. Do kočje smo prišli pozno popoldan. Vsi smo se veselili četrta, saj je Pia praznovala rojstni dan. Odšli smo se kopat v hotel Larix v Kranjski Gori. Po pošti je Pia prejela velikega medveda, ki smo ji ga izročili ob rojstnodnevni pesmici – Vse najboljše.... Dobili smo tudi pomfri, ki smo ga bili vsi zelo veseli. Popoldan je začelo deževati, zato smo gledali animirane filme in se zelo zabavali. Ponoči je zelo grmelo in bliskalo. Zbudili smo se v deževno jutro. Nekateri so zelo zgodaj zjutraj odšli na Veliko Ponco, a so se zaradi slabega vremena hitro vrnil. Ta dan smo preživeli v koči. Slabo vreme nam ni uničilo odličnega

17.9.2012

razpoloženja. Igrali smo namizni tenis, karte in kviz. Popoldan pa smo začeli pospravljati in pakirati stvari v svoje kovčke. Po zajtrku smo se odpravili v dolino, kjer nas je pričakal avtobus. Odpeljal nas je do Planinskega muzeja. V njem smo si ogledali poučen kratek film in razstavo.

Opoldan smo se odpravili proti Ptuj. Med vožnjo smo se ustavili v Trojanah na krofih in sladoledu. Ob prihodu na Ptuj, smo bili vsi veseli svojih staršev. Verjetno pa so bili oni še bolj veseli nas. Tabor mi je bil zelo všeč in upam, da se ga bom še kdaj udeležila.

Veronika Nemšak, 9. a, OŠ Korena

Planinski Tabor Slatna 2012

V soboto, sedmega julija smo se Martin, Veronika, Nikolaj, Julija, Jakob in jaz iz OŠ Korena odpravili na planinski tabor Slatna nad Ratečami. Organizator je bilo PD Ptuj, katerega vodja je Jože Dajnko. Tabor je trajal sedem dni. Tam je bila zelo pestra družba, saj so se tabora udeležili še vrstniki iz drugih ptujskih šol. Med sabo smo se odlično razumeli. Vsako jutro smo se odpravili na pohod. Po vrnitvi nas je čakalo odlično kosilo. Popoldan je bilo nekaj časa namenjenega počitku, nato pa vse do večera pristočasne aktivnosti. Takrat smo se po navadi igrali kake družabne igre, karte, namizni tenis, košarko, badminton in še kaj bi se našlo. Bilo je zelo lepo in nepozabno.

Katarina Bezjak, 9. a, OŠ Korena

Prvi šolski dan na OŠ Korena

Pred šolo smo se zbrali ob 8.00. Bila sem navdušena in vesela, ker sem ponovno videla svoje sošolke in sošolce, pa tudi razredničarko. Učenci 9. razred smo imeli to čast, da smo pomagali pri dvigu šolske zastave in s tem slavnostno oznanili novo šolsko leto. Na prvi šolski dan je prišel tudi župan občine Duplek, gospod Mitja Horvat. Za prvošolčke je bil to velik dogodek, saj so prvič prestopili šolski prag.

Veronika Nemšak, 9. a, OŠ Korena

16.9.2012

Na izletu

Na počitnicah odmisliš šolo, skrbi. Brezskrbno se zabavaš, greš v planine, na morje... med počitnicami je super. Tudi med letošnjimi počitnicami je bilo tako.

Večino časa sva z bratcem Žanom preživela v Solčavi. To je kraj v Zgornji Savinjski dolini. Nad Solčavo je dedkova domačija, kjer preživita večino svojega časa dedek in babica po mamini strani.

Nekega dne smo odšli k dedkovemu bratrancu v Rob. Robnikovi so zelo prijazni in imajo kmetijo. Na kmetiji so krave, ki jih sicer nismo videli, dve majhni mucki, ki sta tako prisrčni, da bi ju imela kar doma, puran in psička. Ta psička zelo rada lovi kamenje; čudno, da si ne polomi vseh zob.

Ko smo prišli, smo najprej dobili narezek. Vse je bilo domače. Potem sva se z Žanom šla igrat s psičko in mucama. Ena muca je bila bolj sramežljiva. Še zraven nisi mogel priti in je že pobegnila. Pri drugi mucji je bilo ravno obratno. Lahko si jo božal, jo vlačil po rokah, ne da bi te popraskala, kaj šele ugriznila. Psički sva metala kamenje, dokler se ni tako utrudila, da se ji še premakniti ni ljubilo, pa tudi midva sva bila utrujena, ko sva tekala za njo. Želela sva videti še krave, a so šle že spat. Pri Robnikovih imajo še purana, ki se je sprehajal po dvorišču in se naju je tako bal, da mu nisva smela priti blizu.

Dan je minil, kot bi rekel keks. Bilo je tako lepo, da bi šla še vsaj enkrat, če ne še večkrat.

Tudi počitnice so hitro minile. Dva meseca in že sedimo v šolskih klopeh. Priznam, da sem vesela, da je spet šola in da ponovno vidim svoje sošolke, a bi še vseeno imela malo počitnic.

Dominika Vrbnjak, 6. a, OŠ Korena

Zabavne počitnice

Zabavne počitnice so se na žalost končale. Med počitnicami sem veliko počela. Večina časa sem preživela doma. Skupaj s sosedi smo se kopali v bazenu, se igrali, in gledali TV. Večina časa smo preživeli zunaj. Med počitnicami smo se z družino odpravili na morje. Bilo je zabavno, saj je šel zraven moj kuža. Večina časa sem na morju preživela v vodi. Ob večerih smo se z družino odpravili v mesto. Z avtom smo se tudi kakšne dni odpravili v druge kraje, kot so: Murter in Vodice. Bilo je zanimivo. Na morju nam je hitro minilo in bili smo že doma. Med počitnicami sem imela tudi treninge. V avgustu smo se z judom odpravili na priprave v Izolo. Bilo je naporno, a tudi zabavno. No, in počitnice so že pri koncu, šola pa že na vratih. Zadnje dni sem se še zabavala in tukaj je že bil tretji september. Počitnice so se končale, ostale pa mi bodo v lepem spominu.

Super počitnice

Odkar hodim v šolo, se zelo veselim počitnic. Sonce in morje, to je zame pravo veselje. Letošnje počitnice so bile res super počitnice.

Prvi in zadnji teden počitnic sva s sestrico Neli bili pri babici v Mariboru. Pri njej ni nikoli dolgčas, saj je najina babica polna zabavnih idej. Dvakrat sem bila na morju na Hrvaškem. S starši sem bila v Drašnicah blizu Makarske, s sestrično pa na Pašmanu. Veliko sem plavala, delala prevale, stoje, iskala školjke... Pojedla sem veliko sladoleda, ki me je hladil in sladkal v vročih dneh. Všeč so mi bili večerni sprehodi, še najbolj pa stojnice z raznovrstno »kramo«. Počitniški čas sem preživljala tudi doma na Ptuju in na vikendu v Halozah. Cele dneve sva s sestrico čofotali v domačem bazenu. Bila sem tudi v živalskem vrtu v Zagrebu. Videla sem veliko živali, najbolj pa me je prevzel tjulenj z mladičkom. Ob koncu avgusta smo imeli na vikendu trgatev. Kljub slabemu vremenu nam dobre volje ni zmanjkalo.

Prehitro je pa zmanjkalo super počitnic in tako je čas brezskrbnosti za nami. Spet sedimo v šolskih klopeh, začeli so se mi že atletski treningi in domače naloge. Komaj čakam že jesenske počitnice.

Teja Turk, 6. a, OŠ Korena

Na morju v Ankaranu

Počitnice so hitro minile in meni se je v spomin vtisnil dan v Ankaranu. Dan se je začel tako. Zjutraj smo se zbudili ob 5.20. Mama se je prej zbudila in nam pripravila hrano za na pot. Ko smo se vsi zbudili, smo se oblekli, obuli, spakirali in se odpravili na pot. Ko smo se peljali, smo imeli zastoj, saj se je pokvaril tovornjak. Med potjo smo si ogledovali pokrajino skozi okno. Ko smo prispeli v Ankaran, smo se odpravili na plažo in si poiskali prostor blizu morja. Raztegnili smo brisače, se šli preobleč v kopalke in se namazali s kremo za sončenje. Potem smo šli v vodo. Na morju sem spoznala Lejlo, Petro in Ano. Skupaj smo se zabavale. Potem nas je mama poklicala h kosilu. Ko smo se najedli, smo šli nazaj v vodo vse do večera. Preden smo odšli, sva jaz in Aleks nabrala lepe školjke. Kasneje smo pospravili in se preoblekli. Potem smo se poslovili in odpravili smo se proti domu. Po poti smo zaspali vsi razen mame, ki je vozila. V Slovenski Bistrici smo se zbudili in šli v picerijo Kuki. Ko smo pojedli vsak svojo pizzo, smo se odpravili domov. Ko smo prišli domov, smo se

stuširali in šli spat.

Dan je bil nepozaben in poln veselja. Tega nikoli ne bom pozabila.

Sara Mišič, 6. a, OŠ Korena

Zgodilo se je

Predstavljam vam bom moj najljubši in najboljši dogodek med počitnicami.

Nekega sončnega jutra sta me ati in mami zbudila z zelo zanimivo novico. Ta novica je bila, da gremo na morje. Z mojim bratom sva bila te novice zelo vesela in sva komaj čakala, da pride jutro, ko se bomo z avtomobilom odpravili na morje. Zelo zgodaj zjutraj smo se odpravili proti morju. Vožnja je bila zelo dolga, saj je bil na cesti velik promet in je prihajalo do zastojev. Ko smo prispeli na cilj, smo si razpakirali prtljago in skuhali kosilo. Po končanem kosilu smo si malo odpočili, nato smo se odpravili do morja. Z bratom sva takoj skočila v vodo, saj nama je bilo zelo vroče. Na morju sem se najraje potapljal in iskal morske zvezde, školjke, rake in morske ježke. V večernih urah pa smo se z družino odpravili na sprehod in na igralnice ter se igrali. Zadnji dan pa me je čakalo presenečenje, saj smo se peljali z ladjo ob obali in opazovali lep sončni zahod. Počitnice na morju so se zelo hitro bližale h koncu in z bratom bi najraje ostala še na morju za nekaj dni, ker nama je bilo zelo všeč. Zjutraj smo zgodaj vstali, si naredili zajtrk in nato odšli spakirati stvari. Z družino smo se še zadnjič odpravili proti morju. Ura je zelo hitro minila in bil je čas, da se odpravimo proti domu, kjer me je čakala sestra, ki me je zelo pogrešala. Ko sem prispel domov, sem zelo pogrešal morje, a bil sem tudi vesel, da sem doma, ker se bom lahko igral z prijateljem in s sestro.

Moje počitnice so zelo hitro minile in med počitnicami se mi je zgodilo zelo veliko lepih stvari. Najbolj pogrešam morje, saj sem se imel zelo lepo in komaj čakam, da bomo spet odšli na morje in da bodo spet počitnice.

Tilen Štifter, 6. a, OŠ Korena

Potepanje po Egiptu

V soboto, 21. 7. 2012, smo se odpravili na letalo, ki nas je popeljalo do Egipta. Vsi smo komaj čakali, da je le prišlo naše letalo. Letalo ni imelo zamude. Ob 22.00 smo odleteli do Egipta, če sem natančnejša, do

Hurgade. Let je bil miren in leteli smo tri ure in pol. Končno smo prispeli in odšli iz letala na avtobus. Vozili smo se pol ure in prispeli do hotela Sea star beau ridvage, kjer smo preživeli celih sedem dni. Imeli smo dva bazena. Vsak dan je bil zanimiv, ampak pogrešala sem tudi sorodnike in prijateljice, zato se je vsak dan končal malo slabše a vseeno pestro. Imela sem možnost jahati kamelo in moram povedati, da so kamele zelo zelo pametne in nagajive, v morju sem pa videla delfina.

Tam smo odšli tudi v mesto in ni mi bilo najbolj prijetno. Ljudje so se mi zdeli tako nepošteni in neprijetni, nekateri tudi nesramni, nekateri pa prijazni in veseli. Na primer na cestah mi ni bilo najbolj všeč, pa tudi ulice niso bile čiste. Če sem iskrena, v mesto ne bi šla več, ampak izlet v mesto je trajal samo eno noč.

Pa je sedem dni minilo, prehitro! Pa smo že šli na avtobus, potem na letalo in z avtom domov. Sladko smo zaspali, nekaj spoznali in tudi veselja nabrali!

Hotel Sea star beau ridva

Katja Goričan, 6. a, OŠ Korena

Tabor Rateče

Letos poleti sem s planinskim društvom Ptuj odšla na tabor v Rateče. Iz naše šole nas je šlo kar nekaj. Med njimi tudi moj brat Jakob in prijateljica Katarina. Tabor je potekal med 7. in 14. julijem. V soboto smo se zbrali na železniški postaji na Ptuju. Poslovali smo se od staršev in se z avtobusom odpeljali do Rateč. Vožnja je bila dolga 3 ure.

Ko smo prispeli, so gasilci odpeljali našo prtljago, sami pa smo se odpravili peš, ker je bila kočica nedostopna za avtobus. Pot do se je vlekla in bolele so nas noge. Na srečo se je gasilski kombi vrnil in bila sem med srečnimi izbranci za prevoz. Koča je bila velika in lepa. Že prvi dan smo se po kosilu peš odpravili do potoka in do skakalnice v Planici.

Drugi dan smo se zgodaj zjutraj odpravili na tromejo Slovenije, Italije in Avstrije. Pot je bila kar dolga. Na vrhu nas je čakal čudovit razgled na avstrijska jezera. Pot v dolino nam je med smehom minila zelo hitro. Popoldan smo počivali in igrali košarko. Zvečer smo si na ognju pekli klobasice. V okolici kočice je bilo ogromno mišk, ki so predvsem fantom popestrile prav vsakdan. V ponedeljek so pogumnejši šli na pohod na Malo Ponco, manj pogumni pa smo se namakali v potoku.

Po kosilu nam je učiteljica Doroteja pletla kitke, se razume, puncam. Igrali smo košarko, nogomet in počivali.

14.9.2012

Zvečer so fantje zakurili ogenj. V torek smo odšli v Kranjsko Goro in v park pod Planico. Najvztrajnejši smo po stopnicah prišli do vrha velikanke. Bilo je zelo naporno, a s čudovitim razgledom po dolini pod Poncami, smo bili poplačani za trud. Zvečer smo vsi utrujeni zaspali.

V sredo smo odšli v Italijo do Belopeških jezer. Bilo je krasno modro jezero, v ozadju pa so bile gore. Naredila sem nekaj čudovitih fotografskih posnetkov. Blizu jezera sta Doroteja in Iztok našla steno, ki je bila primerna za plezanje. Tam smo preživeli dopoldan. Plezanje je bilo zelo zahtevno. Steno so preplezali le redki. Ostali smo jih pa vzpodbujali in jedli lubenice.

Do kočje smo prišli pozno popoldan. Vsi smo se veselili četrтка, saj je Pia praznovala rojstni dan. Odšli smo se kopat v hotel v Kranjski Gori. Po pošti je Pia dobila velikega medveda, ki smo ji ga tam dali. Dobili smo tudi pomfri, ki smo ga bili vsi zelo veseli. Popoldan je začelo deževati. Zato smo gledali animirane risanke in se zelo zabavali. Ponoči je zelo grmelo in bliskalo. Zbudili smo se v deževno jutro. Nekateri so zelo zgodaj zjutraj odšli na Veliko Ponco. Zaradi slabega vremena so se hitro vrnili. Dan smo preživeli v koči. Slabo vreme nam ni uničilo odličnega razpoloženja. Igrali smo namizni tenis, karte in kviz. Popoldan smo začeli pospravljati in pakirati stvari v svoje kovčke. Po zajtrku smo se odpravili v dolino, kjer nas je pričakal avtobus. Odpeljal nas je do Planinskega muzeja. V njem smo si ogledali poučen kratek film in razstavo.

Opoldan smo se odpravili proti Ptujju. Med vožnjo smo se ustavili v Trojanah na krofih. Vsi smo bili veseli svojih staršev. Verjetno pa so bili oni še bolj veseli nas. Tabor mi je bil zelo všeč in upam, da se ga bom še kdaj udeležila.

Veronika Nemšak, 9. r., OŠ Korena

Počitnice

V juliju smo z velikim veseljem rekli »končno počitnice«, saj nanje čakamo kar 10 mesecev, kar pa ni tako malo. Počitnice sem preživela kar se da zabavno in veselo. Najbolj sem se veselila tega, da sem lahko bila z mojima konjema kar 24 ur na dan. Zelo sem bila vesela tudi morja. Letos sem bila kar velikokrat na morju. Bila sem v kampu Šimuni, saj imamo tam prikolico. Včasih gremo tja tudi za vikend, ampak mi je poletiti tam še lepše. Na morju sem imela vedno dobro in zabavno družbo.

Bila sem tudi na mariborski noči v Novalji. Tam je bilo veliko ljudi. Nekateri pa so prišli iz Starš v Novaljo z mopedi. To se mi je zdelo zelo zanimivo. Enega od teh ljudi sem vprašala, kako dolgo so se vozili. Odgovoril mi je, da kar 16 ur (z avtom potrebuješ približno 4ure). Med vožnjo pa so imeli tudi veliko problemov, saj je enemu celo počila guma. Tam se je predstavljala tudi mesnica Košaki, ki so zastonj delili kranjsko klobaso.

14.9.2012

Predstavljal pa se je tudi Vinag Maribor, ki so tudi zastonj delili vino. Ta dogodek se mi zdi res nekaj posebnega in mislim, da moramo še naprej tako predstavljati Maribor, saj si tako privabimo zelo veliko turistov.

Proti koncu počitnic pa sem bila kar 7dni sama doma z babico, ki pa je v drugi hiši. Doma sem morala ostati zaradi konjev. Moram priznati, da sem maksimalno uživala in te dneve moram še vsekakor ponoviti. Ko sem pospravljala, kuhala, tuširala in pomivala posodo, je bil moj radio vedno vklopljen, saj z glasbo lažje delaš. Skoraj vsak večer pa sem jahala in bila s konjema.

Počitnice so prehitro minile, ampak šola se mora enkrat začeti in komaj čakam naslednjih počitnic.

Kornelija Poharič, 9. r, OŠ Korena